

Hrvatica Sara Radman najbolja gimnastičarka Njemačke

str. 18.-20.

SPORT

Tenisko čudo iz Međugorja

str. 36.-37.

FELJTON: DESET GODINA OD TUĐMANOVE SMRTI

str. 12.-16.

Tuđman je doktore pitao: 'Imam li vremena završiti započeto?'

HAITI

Drama Hrvata koji su preživjeli pakao razornog potresa

str. 4.-5.

ISELJENIŠTVO O PREDSJEDNIKU

Nadamo se da nam neće ukinuti glasovanje i da će se brinuti o nama

str. 8.-9.

Restaurant Lubin

**Hainburgerstraße 48
1030 Wien**

RESERVIERUNGEN
0043(0)1 - 713 36 83
www.lubin.at

ÖFFNUNGSZEITEN
Montag - Sonntag
11:00 - 15:00
& 17:30 - 24:00

Izdavač:
CroExpress

Redakcija:
Isernhäger Str. 6
30161 Hannover
Tel +49 (0) 511 - 336 46 87
Fax +49 (0) 511 - 353 01 78
Glavna urednica:
Marina Stojak
marinastojak@gmail.com

Mobile:
+49 (0) 172 - 515 23 27
Suradnici:
Sonja Brejjak, dopisnica
Slobodne Dalmacije
Željko Cerić,
Dragana Gavran
Besplatni primjerak
Naklada: 10.000
Tisk: Mjesecnik

CroExpress

Uvodnik

Poštovani čitatelji,

Pred vama je drugi broj CroExpressa, nezavisnog mjeseca za dijasporu. Sudeći po vašim reakcijama prvi broj vam se svidio, a radeći ovaj drugi koji imate u rukama nastojali smo biti još bolji. Zato vas i dalje pozivamo da nam se javljate, predlažete i pišete za nas. Za svakoga u CroExpressu ima mesta.

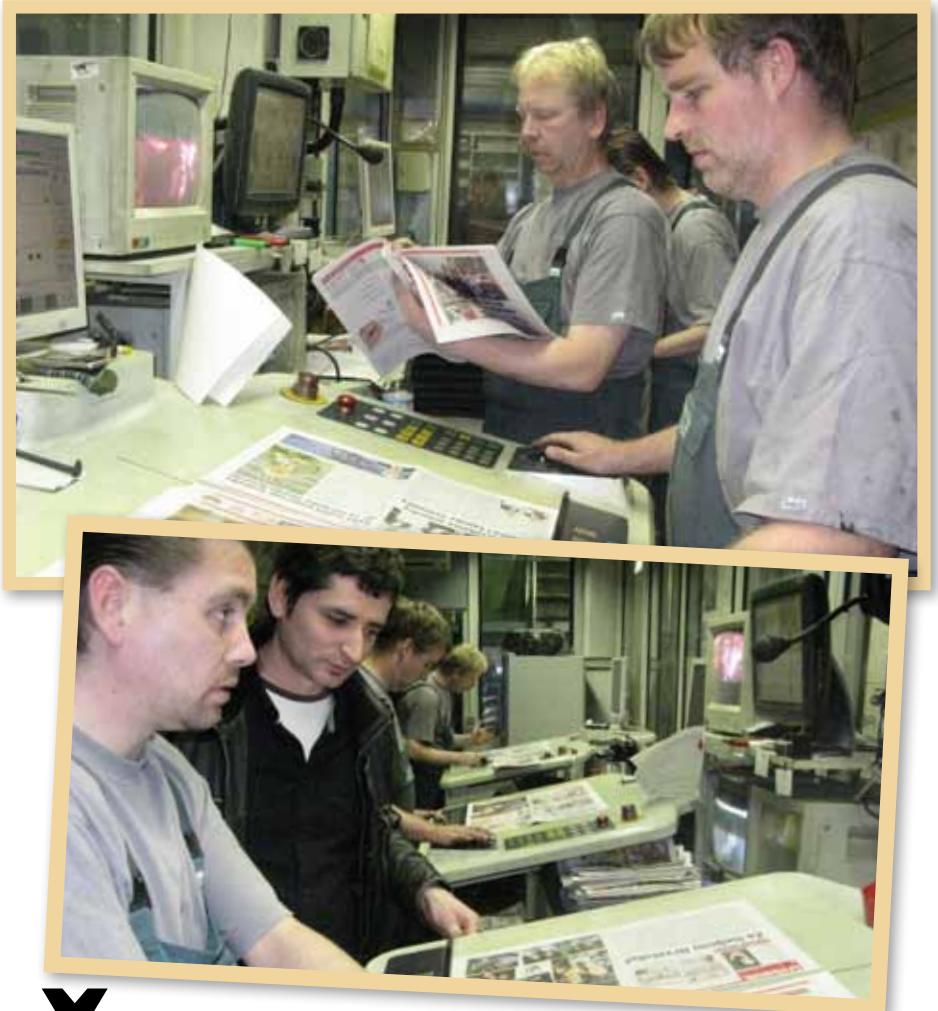
Želja nam je da u svakom broju donesemo što više priča, informacija i vijesti iz vašeg života u tuđini. Zanima nas sve, vaša druženja, vaši problemi, vaši uspjesi, ali i vaša iskustva koja mogu pomoći drugima da lakše prebrode poteškoće na koje nailaze radeći i živjeći daleko od domovine. U ovom broju otvorili smo stranicu i za naše najmlađe, školarce koji u hrvatskim dopunskim školama uče materinji jezik. Pozivamo njihove učitelje i profesore da nam šalju njihove literarne radove. U narednim brojevima nastojat ćemo uvesti i niz drugih zanimljivih rubrika, razne savjete stručnjaka koji će odgovarati na vaša konkretna pitanja. Pozivamo sve aktiviste hrvatskih klubova u dijaspori da nam šalju vijesti i slike o svojim aktivnostima, a posebice sportske klubove da nam pišu o svojim uspjesima kao i pojedincima koji se svojim radom, talentom i zalaganjem ističu u klubu i ligi gdje se natječu.

CroExpress je novina koja se financira samo od oglasa. Nikakvih drugih prihoda nemamo, pa zato vas pozivamo da ova naša novina bude mjesto gdje ćete se oglasiti. Šaljite nam svoje male oglase u vezi prodaje, kupnje ili iznajmljivanja nekretnina, oglasite svoje apartmane, hotele, vile za odmor u Hrvatskoj, ali i oglase svojih tvrtki obrta. Zahvaljujemo se našim oglašivačima zu čiju smo pomoći uspjeli izdati prva dva broja.

Vjerujemo da ćete uživati u čitanju ovog broja.
glavna urednica
Marina Stojak

KAKO SE RODIO CROEXPRESS,

veljača 2010.

Piše
MARINA STOJAK

veljača 2010.

PRVI BESPLATNI MJESEČNIK ZA ISELJENIŠTOVO

Čitatelji: čestitamo, samo naprijed!

Draga Marina!
Bilo bi lijepo kada bi CroExpress postao i ostao pravi hrvatski list, koji će uljedno, povjesno utemeljeno i strukovno kompetentno promocijati hrvatske nacionalne, kulturno-istorijske i ne vrijednosti, što, nažalost, nije slučaj s većinom današnjih hrvatskih tiskovina. Iako hrvatske katoličke misije u Švicarskoj i Njemačkoj imaju svoja službenja glasila, smatrajmo da za korisnog tiskovinu uvijek ima mesta i prostora. Stoga, samo naprijed.

Fra Mičo Pinjuh,
glavni urednik MOViS-a

Pogledala sam internetsku stranicu časopisa.

Drago mi je da jedan takav časopis imaju naši ljudi izvan domovine.

Srdačan pozdrav,

Jelena Glavić-Perčin,
načelnica Odjela za nakladništvo
Ministarstva kulture RH

Poštovana Marina:
Hvala na pdf-u vašeg lista. Lijepo izgleda. Želim vam mnogo uspjeha s projektom. A u povodu božićnih i novogodišnjih blagdana, vama i vašim suradnicima obilježiti zdravlja, mira i dobra. Srdačan pozdrav!

-Mr. sc. Drago Pilsel
Odnosi s javnošću
Izborni stožer IVE Josipovića

✉
Čestitam Vam na uspješnom izlaženju prvog broja CroExpressa.

Ivan Miloš
Zaba Frankfurt

✉
Pogledao sam prvi broj CroExpressa, svi su izgledi da će to biti interesantan pothvat.

S poštovanjem

Zdenko Jelčić
politolog i glumac

✉
Želim Vam sretnu i uspješnu 2010 godinu sa puno primjeraka novina za iseljene Hrvate.

Ivan Dikić
Institute of Biochemistry II
Frankfurt am Main

✉
Branko Lukačin
Deutsche Touring

Poštovana Marina,
Zahvaljujem se na prvom broju CroExpress-a i čestitam Vam na iznimnom uspjehu i promicanju Hrvatske u Europi. Takodje bih želio iskorititi ovu priliku da Vam čestitam Božić i Novu Godinu i zaželim ponajprije zdravlje, sreće i još puno novih CroExpress brojeva.

Srdačan pozdrav,

Davor Grabarić
Dipl. Ing. MASONITE

✉
Novom mjesecniku želim doista pun uspjeh i početak daljnjih vecih uspjeha u životu.

p. Nikola Mioč
Dubrovnik

✉
Pogledao sam prvi broj CroExpressa, svi su izgledi da će to biti interesantan pothvat.

S poštovanjem

Zdenko Jelčić
politolog i glumac

✉
Želim Vam sretnu i uspješnu 2010 godinu sa puno primjeraka novina za iseljene Hrvate.

Ivan Dikić
Institute of Biochemistry II
Frankfurt am Main

✉
Branko Lukačin
Deutsche Touring

Ich habe mich sehr darüber gefreut ein erstes Exemplar von CroExpress zu erhalten. Teilweise habe ich mich schon durchgelesen und muss wirklich sagen, dass es interessanten Themen gibt.

Werde bestimmt eure Zeitung weiterverfolgen.

Liebe Grüße

Gordon Louis Stipić
Marketing-Sports
(Manager Ivica Olića)

✉

SVAKA ČAST MARINA!
FENOMENALNO IZDANJE...
NEŠTO BOLJE NISAM VIĐIO... SUPER!!!

Klapa Sveti Juraj iz Splita

SVE POHVALE, SAMO NAPRID!!!

SVAKO TI DOBRO I JOŠ PUNO USPJEHA U NOVOJ GODINI ŽELIM!

Marko

ANKETIRANI:

Angela Babić

"Novina mi se jako svidjela, dosta zanimljivog sadržaja. Mi kao mlađa obitelj, voljeli bi smo pročitati malo više o hrvatskim školama u Njemačkoj, mislimo da bi to bilo zanimljivo svim roditeljima cijela djeca uče dva jezika, da ostanemo na neki način povezani sa domovinom."

Nicol Vidović

"Sve pohvale, konačno nesto dobro za Hrvate koji žive izvan domovine. Voljela bih u narednim brojevima doznati nesto više o hrvatskoj modi, recimo malo zavrnog sadržaja iz Hrvatske."

Jožo Čelan

"Dobra ideja za pokretanje novina za dijasporu. Nadam se da ćete pisati malo više o Hrvatima iz Bosne i Hercegovine, i da će nas to sve na neki način još više zbljžiti."

Ivana Gavran

"Novine mi se tako svidjaju, moram priznati da sam ih pročitala od početka do kraja. Radujem se već narednom broju, za svaku povalu ste."

Josip Pinjuh

"Iskrene čestitke povodom prvog broja. Rubrika sport me se najviše dojmila i o tome bih rado i u narednim brojevima pročitao više. I naravno fotografije mladih u dijaspori kako se zabavljaju."

Piše: Dragana Gavran

TRAGEDIJA TKO SU HRVATI KOJI SU OSJETILI STRAHOTE RAZORNOG POTRESA NA KARIPSKOM OTOKU HAITI

Drama Hrvata na Haitiju

Piše Katja Ružić

Tog utorka, 12. siječnja, tisuće ljudi na karipskom otoku Haitiju radilo je ono što svakog dana rade. Djeca su se vraćala iz vrtića, iz škola, majke su kuhale, očevi dovršavali poslove, vrtlari kosili travu, liječnici operirali, zaljubljeni parovi se po prvi put poljubili... Tog utorka, svi su bili različiti, svi su imali različite emocije, obavljali različite poslove. Sve do 16:53:09 sati. Taj sat, tisuće ljudi postali su jedno. S jednom emocijom, s jednim strahom. Potres jačine 7.0 po Richteru razorio je sve njihove domove, sve njihove snove... Tisuće ljudi je poginulo, tisuće ih je ostalo na ulici, tisuće njih se slomilo... Među njima bilo je i nekoliko Hrvata. - Kćeri su se baš vratile iz škole i vrtića. Igrale su se 'Učilicama' koje nam donio naš prijatelj u misiji, također Slavona Igor Kruljac, koji je za blagdane bio kod svojih u Vukovaru. Bile smo u dnevnoj sobi, koja je sva u staklu. Odjednom se sve počelo tresti oko nas. Trebalo mi je nekoliko sekundi da shvatim da je potres. Uhvatila sam djevojčice i pojurili smo prema dvorištu. Tresle su nam se noge i ruke od straha. U dvorištu je bio i Haićanin koji radi na održavanju vrta. On se također uplašio i čučnuo je sakrivši glavu. Nakon nekoliko minuta sve se smirilo. Ušla sam u kuću. Popucali su zidovi i kuća se djelomično urušila, opisala je strahote Haitija Renata Kasač, koja s mužem Davori-

nom i kćerima Nerom (5) i Vjerom (7) živi već dvije godine u glavnom gradu Port-au-Prince. Davorin je bio hrvatski policajac i u mirovnoj misiji pri UN-u radi kao elektroinženjer, a Renata je 14 godina radila u dječjem kazalištu u Osijeku, koje je napustila i sa suprugom otišla živjeti na Haitiju. No, ono najgore uslijedilo je nakon potresa. Tisuće mrtvih ležalo je pod teškim zidinama, a krv je bila jedina boja koja se nazirala u tom vrtlogu prašine... Ispod tih ubojitih zidina, koje su nekada pružale zaštitu, sada su ležale tolake nade, toliki snovi... Toliki dragocjeni životi. Na ulicama su bili leševi, majke su tražile svoju djecu, očevi svoje sinove. Užasavajući vrisak, izobličena lica od tuge i beznade svako malo su govorili da su ih pronašli. Otrgnuti od njihovog zagrljaja, zauvijek su sklopila oči. Razorni potres iza sebe je ostavio više od mrtvih 150.000 ljudi, a dva milijuna djece je ugroženo. Prema podacima UNICEF-a, na Haitiju je i prije potresa bilo 380.000 siročadi, a koliko ih je sada, nitko ne može procijeniti... Jedno je sigurno. Previše. U tom

kaosu, strahu i onom najgorom - činjenici da nikako ne možemo utjecati na prirodnu katastrofu, svoj život su sačuvala i dvojica hrvatskih policajaca Igor Kruljac i Tihomir Svatoš koji su se uspjeli javiti svojoj obitelji. - Živi smo i zdravi, sve ok - ta kratka e-mail poruka kojom se 32-godišnji Igor Kruljac uspio javiti svojoj obitelji u Vukovar okončala je strah i neizvjesnost s kojom se obitelj borila nekoliko sati od vjetra i razornom potresu i brojnim žrtvama na Haitiju. - Čuli smo za potres ujutro na vijestima. Bili smo u šoku, nekoliko sati nismo znali ništa o Igoru. Pokušavao sam ga nazvati na mobitel, ali bilo je nemoguće, a ni SMS mu nisam uspio poslati - kaže Damir Kruljac čiji se brat samo par dana prije strašnog potresa, 10. siječnja, nakon božićnih blagdana s obitelji u Vukovaru, vratio na Haiti gdje se od svibnja prošle godine s Tihomirom Svatošom nalazi u jednogodišnjoj mirovnoj misiji UN-a. Ovo je inače prva mirovna misija u kojoj sudjeluju Svatoš i Kruljac. Kako su tada objasnili na dalek put ih je vodila želja za usavršavanjem te

Uhvatila sam djevojčice i pojurili smo prema dvorištu. Tresle su nam se noge i ruke od straha. U dvorištu je bio i Haićanin koji radi na održavanju vrta. On se također uplašio i čučnuo je sakrivši glavu.

HAITI, 12. siječnja 2010. 16:53

NEPOZNATI DETALJI IZ ŽIVOTA IVE JOSIPOVIĆA, TREĆEG HRVATSKOG PREDSJEDNIKA KOJI NA PANTOVČAK DOLAZI NAKON DR. TUĐMANA I MESIĆA

Pravnik, glazbenik, predsjednik

Piše Križan Boban

Poslje dr. Franje Tuđmana i Stipe Mesića, koji su po punih deset godina bili hrvatski predsjednici, na Pantovčak 18. veljače dolazi njihov nasljednik dr. Ivo Josipović, profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu i vrsni skladatelj. Josipović, koji je rođen u Zagrebu ali vuće podrijetlo iz Baške Vode gdje su mu rođeni roditelji Ante i Milica, pobijedio je na predsjedničkim izborima kao kandidat SDP-a. Ali, u svom prvom govoru nakon pobjede rekao je da on neće biti samo predsjednik onih koji su glasovali za njega, nego predsjednik svih Hrvata ma gdje oni bili i da će u svome predsjednikovanju jednako uvažavati sve stranke.

Ivo Josipović bio je kućni prijatelj s Ivicom Račanom, predsjednikom SDP-a, ali unatoč tome prijateljstvu nije htio ući u njegovu vlast kada je sa šesteričlanom koalicijom

2000. godine došao na vlast. Račanov ministar pravosuđa bio je Stjepan Ivanišević, ali samo nakon godinu i pol dana dao je ostavku. Na njegovu mjestu Račan je želio vidjeti sadašnjeg predsjednika. Međutim Ivo Josipović ga je odbio jer je bio uvjeren da u Račanovoj koaliciji lijevog centra vladaju loši odnosi i da su zbog toga u pravosuđu ne može ništa ozbiljno napraviti. Objećao mu je da će ući u stranku tek ako izgube i na idućim izborima. Time je, kaže, htio pokazati da on ne postaje iz interesu član te stranke, nego će joj se pridružiti kada joj bude najteže.

Ivo Josipović je u Baškoj Vodi kod svoje bake i djeda provodio svaku ljeto kao školarac i student. Prisjeća se kako se kao šestogodišnji dječak umalo utopio u moru.

“Neznam kako sam se u vodi izvrnuo. Noge su mi bile u zraku, a glava u vodi. Nisam se mogao okreći, a kupači su me gledali u čudu,

misleći da nešto izvodim, a ja sam se utapao. Otac je primjetio da me nema na površini, doplovio do mene i izvukao me na obalu. Nagradio sam se mora, poplavio od vode i straha – kaže Josipović koji svakog ljeta sa svojom obitelji ljetuje u Baškoj Vodi gdje imaju vikendicu.

Treći hrvatski predsjednik bavi se sa tri naoko nespojive djelatnosti – pravnom znanosti, glazbom i politikom. U pravu i glazbi je vrhunski stručnjak, a njegovi najbolji prijatelji kažu da će takav biti i u politici, što je najbolje pokazao uvjerljivom pobedom na predsjedničkim izborima. Na Pantovčaku će pravu i glazbu biti malo u drugom planu, jer predsjednik Josipović imat će dosta posla u politici zbog činjenice da bi Hrvatska u njegovu mandatu trebala ući u Europsku uniju.

Pričajući o svom djetinjstvu, Josipović je spomenuo da je kao dječak i mlađi bio dobar nogometničar. Oni koji ga poznaju iz tog razdoblja kažu da je bio odličan i da nije prevagnula ljubav za glazbom, sigurno bi postao dobar nogometničar. U zagrebačkom klubu NK Trnje nastupao je zajedno u juniorima sa Snješkom Cerinom, proslavljenim Dinamovim napadačem koji je uz Cicu Kranjčara bio najbolji igrač Dinama 1982. kada je taj klub postao prvak Jugoslavije.

“Bio sam golgeter. Ne znam kako, ali lopta se od mene često odbijala u gol. Solidno sam igrao, ali jača je bila ljubav prema glazbi i ona me udaljila s nogometnih terena” – kaže Ivo Josipović koji se do sada u svojoj profesorskoj i glazbenoj karijeri uspješno dokazao.

Pred njim je punih pet godina da se pokaže i dokazže da uspješan političar i to na najzahtjevijem mjestu u državi – na mjestu predsjednika Hrvatske, predsjednika, kako reče, svih Hrvata.

ISELJENIŠTVO KOMENTIRA REZULTATE PREDSJEDNIČKIH IZBORA

Očekujemo da se brine i o nama

Anketa: Sonja Breljak

Stjepan Lozančić

Ivan Bitunjac

Franjo Husajina

Marija Budimir

Stanislav Halužan

Krešo Urban

Mijo Marić

Fra Petar Čirko

Franjo Gavran

60,29
Ivo Josipović
II. krug

39,71
Milan Bandić

STJEPAN LOZANČIĆ
predsjednik Hrvatskog kulturnog društva „V.F. Mažuranić“:
Izbori su protekli u miru. To je jedna pozitivna strana. Manjkavost je odaziv birača u prvom krugu. Ja sam vodio jednu izbornu jedinicu u Berlinu pa sam imao uvid u to. Moram reći da sam malo razočaran da ljudi nisu u stanju izići na izbore. Posljige privigaramo tko je koga izabralo i slično. To čine obično oni koji nisu izšla na glasanje. Možda nam je po predizbornoj kampanji nekako bliži bio ovaj kandidat koji je izgubio, nekako se više osvrtao i na iseljenje Hrvatsku. Krajnji rezultat treba poštovati, to činim i ja. Nadam se da će novoizabrani predsjednik uslušti naše želje, da nas više uključi u život Hrvatske jer smo mi vani to uvijek rado činili. Bolno je kada netko od političara u Hrvatskoj kaže da oni koji ne plaćaju porez ne bi

trebali imati pravo glasa. Mislim da to ne stoji, jer smo mi uložili sav naš trud i stečenu imovinu i pomagali uvijek kad je trebalo. Očekujem da netko pozove mlade ljude koji su vani.

IVAN BITUNJAC
predsjednik Saveza hrvatskih društava i Zavičajnog kluba „Brođani“:

Izbori su bili kao i svaki puta. Ovi su ipak bili nešto drugačiji jer je bilo 12 kandidata i sve je bilo rascjepkano. Neki su kandidati čak izišli iz stranke da bi se kandidirali za predsjednika i to mi se nije dopalo. Mislim da je sve bilo u kampanji dosta prijava. Nije se govorilo što će predsjednik napraviti. Pobjednik je i prije bio

favorit i ja vjerujem da će biti dobar predsjednik. Za iseljeništvo ništa posebno dobro ne očekujem. Nisam čuo da nas je netko posebno spominjao tijekom kampanje tako da mislim da smo bačeni još kojih stotinjak metara unazad. Za nas će biti i gore nego prije. Pesimistsam do kraja.

FRANJO HUSAJINA

predsjednik SD Croatia:
Ja nisam glasao. Ne bih dozvolio onima koji su vani da glasaju. To je moj stav. To ne bih dozvolio ni onima u Hercegovini, ali ni vani. Jer utječu na ono što želi Hrvatska. Moj favorit je bio Bandić. Ali ako smo iskreni, mislim da je po onom što su kandidati pokazali tijekom kampanje, pobjedio stalozneniji i spremni, obrazovaniji. E sad kako će se to pokazati poslije, pitanje je. Pobjednik je ostavio dojam zrelijeg. Nama u iseljenju nema se što promjeniti. Mi moramo samo raditi i doći s novcima tamo, ne možemo

ništa promjeniti. I to je to. To je istina.

MARIJA BUDIMIR

studentica prava,

predstavnica folklora Hrvatske katoličke misije Berlin:

Koliko sam ja pratila, mislim da za Hrvate vani, rezultat nije zadovoljavajući. Mislim da smo s drugom nadom i očekivanjima ušli u te izbore. Velika je razlika u očekivanjima Hrvatske i iseljeništva. Malo sam razočarana malim odzivom Hrvata u iseljeništvu. Mislim da je u Hrvatskoj politici teško. Što mi da očekujem? Trebalo bi i nas držati kao i Hrvate u Hrvatskoj i imati pozitivan odnos prema nama. To se odnosi i na nas mlađe koji smo vani školovani.

STANIŠLAV HALUŽAN
predsjednik Koordinacije HDZ-a za sjevernu Njemačku:

Osobno nisam zadovoljan jer naš kandidat nije prošao. Nisam ni glasao. Ovo što

je izglasano, to je ok, to je demokracija. Nadam se da će Ivo Josipović biti predsjednik za sve Hrvate. Odaziv na izbore u iseljeništvu je bio nikakav.

Veliki manjak birača dovoljno govori. Veliki problem je način glasanja. Nema pismenog glasanja, ljudi su u dosta slučajevima daleko od mesta glasanja. Mislim da se mora napraviti inventura biračkih spiskova i urediti pismo glasanje. Iseljeništvo ne može puno očekivati tako dugo dok nismo institucionalno povezani sa vlašću doma, bez obzira tko bio na vlasti. Tako dugo dok se to ne promjeni, iseljeništvo ne može utjecati jer nema s kime, nemamo prave predstavnike. Izabrani nemaju pojma što mi radimo i trebamo. Nemamo svoga predstavnika, svi koji zastupaju i nas vani u iseljeništvu su u stvari iz Bosne i Hercegovine. I to nije u redu, ne radi tih ljudi dolje nego radi nas koji smo vani.

MIJO MARIĆ
predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa za Njemačku:
Slab je odaziv na izbore bio u

KREŠO URBAN
predsjednik ogranka HDZ-a Stjepan Radić, Berlin:
Izborna kampanja je bila loša, loše je završila za našeg kandidata. Mislim da su dva kandidata, bivši članovi HDZ-a, podjelili birače što je ojačalo ljevicu. I cijela kampanja je bila dosta prijava a bilo je sa svim malo programa. Drugi krug izbora: Bilo je bolje da je došlo do raspada SDP-a, ali Josipović je dobio izbore.

SDP je ojačao ali Bandić je

ipak povukao dosta članova.

Od novog predsjednika očekujem dosta, da neće biti naklonjen ni lijevo ni desno, da nam neće ukinuti mogućnost glasanja, da će i nas vani podržati, biti ravnopravan prema svima, usmjereni prema novim situacijama i EU i da ne dolazi u sukob sa kršćanstvom.

Njemačkoj. To je žalosno i sramotno. Dobro, ona predregistracija malo to komplikira a i nekima je velika udaljenost do izbornih mjestih. Mi planiramo pokrenuti inicijativu za dopisne izbore. Ja se nadam da će izabrani biti predsjednik svih Hrvata, i onih koji ga nisu birali i da će spajati a ne dijeliti. Ne smijemo imati predsjednika koji će biti druga opozicija u zemlji, nego koji će integrirajuće djelovati. Dosadašnji to nije dovoljno činio. Mi smo napisali pismo Ivi Josipoviću,

koji se jasno deklarirao da je agnostik, to znači nevjernik, ne prakticira vjeru i ne vjeruje u Boga. To je malo čudno. Ni smo imali neki veliki izbor ali ipak jedan vjernik bi trebao u prvom redu da vodi računa i o tome, da li bira čovjeka koji vjeruje ili koji ne vjeruje. Ja sam glasovao oba izborna kruga. Čuo sam da je na žalost, mali broj Hrvata u Berlinu bio na izborima, tek oko 460. Nakon izbora, ne vjerujem u neke velike promjene. Posebno ako pratimo ovo što se događa sa HDZ-om pod vodstvom gospode Kosor. Taj kurs HDZ-a neće nama dogovarati, posebno Hrvatima iz Bosne i Hercegovine. A ja sam taj!

FRA PETAR ČIRKO

župnik Hrvatske

katoličke misije Berlin:

Razočaran sam u potpunosti. Mi se često busamo u prsa time da smo mi Hrvati u velikoj većini i veliki vjernici, a izaberemo predsjednika

FRANJO GAVRAN

Freudenstadt,

„Rekao bih da su predsjednički izbori u Hrvatskoj dali najbolje moguće predsjednika. Obrazovan čovjek koji će sigurno Hrvatsku znati odvesti u Europu.“

PRVI KRUG PREDSJEDNIČKIH IZBORA REZULTATI

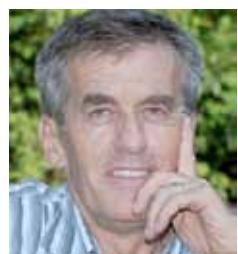
Milan Bandić

Andrija Hebrang

Ivo Josipović

Josip Jurčević

Damir Kajin

Boris Mikšić

Dragan Primorac

Vesna Pusić

Vesna Škare Ožbolt

Miroslav Tuđman

Nadan Vidošević

Slavko Vukšić

14,84**12,02****32,44****2,74****3,87****2,10****5,93****7,25****1,89****4,07****11,33****0,42**

KOJI SU SVE NAŠI SUNARODNJACI NA DUŽNOSTI PRI SVETOJ STOLICI

Hrvati u Vatikanu

Piše Mate Horvat

Hrvata je oduvijek bilo na visokim vatikanskim dužnostima. Na najvišoj dužnosti koju je pri Svetoj Stolici obnašao jedan Hrvat bio je kardinal Franjo Šeper. Bio je predčelnik Kongregacije za nauk vjere od 1968. do 1981. godine kada ga je na toj dužnosti zamjenio kardinal Joseph Ratzinger, današnji papa. Kardinal Franjo Šeper sudjelovao je na Drugom vatikanskom koncilu. U koncilskoj većini istaknuo se nizom govora za obnovu Crkve, za narodni jezik i dakovat. Bio je i član brojnih vatikanskih vijeća i komisija. Pohopan je u zagrebačkoj prvostolnici. U Kongregaciji za nauk vjere bio je i nadbiskup Josip Uhač, kojeg je Papa 1998. namjeravao proglašiti kardinalom, ali je umro na dan objave popisa budućih kardinala. Podtajnik Kongregacije za nauk vjere bio je i mons. Milan Simčić, koji je zajedno s Uhačem lobirao za pri-

znanje RH. Još daleke 879. godine hrvatski vladar Branimir, pisao je papi Ivanu VIII. te mu obećava vjernost i poslušnost. Papa Ivan VIII. odgovara pismom od 7. lipnja 879. i kaže da je slavio misu na grobu sv. Petra i tom prilikom zazvao Božji blagoslov na Branimirov zemlju i njegov narod. Od tada traje ne-raskidiva ljubav između Svetog Stolice i Hrvata, koja kroz povijest, sve do današnjih dana, nije narušena. Hrvatski narod, kada mu je bilo najteže, tražio je blagoslov Crkve. Molio Boga. Pomoć tražio i od Pape. Papa je bio tu kada je bilo najpotrebnejše. Kada su trebali Papi, i Hrvati su uvijek bili tu. Spremni za križarske ratove. Papa Leon X. 1517. prozvao je Hrvatsku najčvršćim štitom i predzidom kršćanstva. A 'predzide kršćanstva' Hrvati su bili i stoljećima kasnije. Nije li dovoljno spomenuti kardinala bl. Alojzija Stepinca koji nije htio osnovati Hrvatsku katoličku crkvu i time prekinuti odnose s Rimom te je, ostav-

1. Mons Petar Rajić (Doljani)

Nuncij za arapski poluotok
Mons. Rajić u Vatikanu je najprije obavljao dužnost tajnika zamjenika za opće poslove. Potom su mu povjene ne službe prelat-a podvornika i voditelja Ureda za dokumentaciju i informacije, što znači da je bio uz Papu za vrijeme svih njegovih susreta sa skupinama ili pojedincima.

2. don Miroslav Vidović

Državno tajništvo
Svete Stolice
Svećenik Split-sko-makarske

nadbiskupije radi u glavnom tijelu papinskog dvora. U njemu se nalaze najblizi Papi-ni suradnici. Ovo tijelo rava- na svim tijelima vezanim uz Svetu Stolicu.

3. don Ante Jozić (Trilj)

šef vatikanske
ispostave u Kini
Ovaj svećeniku povjeren je jedna od najtežih i najvažnijih dužnosti budući da je Kina jedna od sedamnaest država s kojom Sveta Stolica nema nikakve odnose. Bio je tajnik nunciature u Indiji.

4. don Marinko Anto-

Iović (Zenica)

Tajnik nunciature u Novom Zelandu

Svećenik je Vrhbosanske nadbiskupije, a nakon što je doktorirao i završio Akademiju za diplomate, otišao je na službu u Ellington na Novi Zeland. Služi i hrvatskim vjernicima u ovoj zemlji.

5. don Dražen Kutleša (Tomislavgrad)

Kongregacija za biskupe

Svećenik je Mostarsko-duvanjske biskupije. Sudjeluje u pripremi biskupskih imenova-

nja, kongregacija i posrednik je između biskupskih konfe-rencija i Papinskog dvora.

6. mons Martin Vidović (Vidovje kod Metkovića)

apostolski nuncij u Bjelorusiji

Ovaj svećenik Split-sko-makarske nadbiskupije bio je urednik na Radio Vatikanu (1883.-1994.). Jedan je od rijetkih Hrvata kojega je za svećenika zaredio Ivan Pa-vao II. Radio je i u Državnom tajništvu.

7. don Hrvoje Škrlec (Zagreb)

Ovaj Zagrepčanin kratko je bio župni vikar u Križevcima, nakon odlaska u Rim, gdje je obranio svoju doktorsku di-sertaciju, a potom je najprije bio u apostolskoj nunciaturi u Kazahstanu.

8. fra Martin Mrkonjić (Bosanka Posavina)

Vatikanski tajni arhiv
Već je dvadesetak godina u Vatikanskom tajnom arhivu. Priпадa provinciji franjevaca konventalaca sa sjedištem u Zagrebom, a rodom je iz Bosanske Posavine. Predaje i na Papinskom sveučilištu.

(Teslić) tajnik nunciature u Brazilu Sarajlija

Svećenik Vrhbosanske nad-biskupije. Bio je u Zambiji, a doktorirao o temi prava čovjeka i promišljanja o djelovanju međunarodne zajednice i Svetog Stolice u Bosni i Hercegovini.

10. don Večeslav Tumir (Osijek)

nunciatura u Ukrajini

Svećenik Đakovacko-srijemske biskupije završio je Akademiju za diplomate u Rimu. Ovaj Đakovčanin je Hrvat ukrajinskog podrijetla pa

se u Vatikanu njegovo slanje u ukrajinsku nunciaturu čini logičnim.

11. s. Albertina Baćak (Tomislavgrad)

kongregacija za redovnika Sestra franjevka

Vec godinama je u Vatikanu na ovoj dužnosti. Ova kongregacija treba bjeti nad kléronom, nadzirati i poticati katehezu, a dužnost joj je i upravljati crkvenim dobrima.

12. mons. Nikola Eterović

(Pučišća Brač) tajnik biskupske sinode

Svećenik je Hvarsko-bračko-

više biskupije. Bio je nuncij u Ukrajini. Za svaku skupštinu Biskupske sinode postavljaju se jedan ili više posebnih tajnika koje imenuje papa, a generalni tajnik trenutno je nadbiskup Eterović.

13. don Zvonimir Seršić (Omišalj Krk)

sinoda za biskupe

To je skupština biskupa s različitim krajevima svijeta, koji se sastaju u određena vremena kako bi promicali usku povezanost između pape i biskupa i da bi papi savjetima pružili pomoc. U njoj radi i ovaj svećenik Krčke biskupije.

14. don Mislav Hodžić student na diplomatskoj akademiji

Svećenik je Split-sko-makarske nadbiskupije, a do dolaska u Rim bio je župni vikar u Splitu, a vršio je i službu nadbiskupijskoga povjerenika za pastoral mladih. Doktorirao je na Papinskom sveučilištu i završit će u diplomaciji.

15. don Renato Kučić (Mali Lošinj)

student na diplomatskoj akademiji
Završio je studij u Veneciji i poslan je na Papinsku crkvenu akademiju u Rim. I za ovoga svećenika Đakovačko-srijemske biskupije bit će mjesto u vatikanskoj diplomaciji. Bio je kapelan u župi sv. Petra i Pavla u Osijeku.

je u ustanovu u Rim. Ovaj svećenik Krčke biskupije školuje se za neku dužnost u vatikanskoj diplomaciji.

16. don Tomislav Đukez student na diplomatskoj akademiji

Završio je studij u Veneciji i poslan je na Papinsku crkvenu akademiju u Rim. I za ovoga svećenika Đakovačko-srijemske biskupije bit će mjesto u vatikanskoj diplomaciji. Bio je kapelan u župi sv. Petra i Pavla u Osijeku.

DVADESET GODINA OD MEĐUNARODNOG PRIZNANJA HRVATSKE I DESET GODINA OD SMRTI PRVOG HRVATSKOG PREDSJEDNIKA

Predsjednik Franjo Tuđman izbliza

Piše Ivica Radoš

Dvadeset godina od međunarodnog priznanja Hrvatske, sedamnaest godina od oslobodilačke operacije „Maslenica“ i deset godina od smrti prvog hrvatskog predsjednika i utemeljitelja države, dr. Franje Tuđmana, RH nije obilježila na dovoljno dobroj način. Zbog čega Hrvatska ne obilježava velike obljetnice pitanje je za dublju analizu hrvatskoga društva, posebno političkih odnosa među najjačim strankama, ali i previranja unutar samoga

HDZ-a. I umjesto da zaviri u izvorni program stranke, vladajuća garnitura luta kao „guske u magli“, bez orijentacije i cilja. Stoga je dobro potpisati na politički rad i ideje dr. Franje Tuđmana.

Suverenost, nacionalno pomirenje lijeve i desne Hrvatske, sinova ustaša i partizana, te jedinstvo iseljene i domovinske Hrvatske temeljne su ideje dr. Tuđmana. Radi realizacije svojih ideja Tuđman je u ljeto 1987. oputovao u Kanadu gdje je održao nekoliko predavanja. Putovnicu je dobio 17 godina nakon što mu je

oduzeta. Otputovalo je na poziv poslovnih ljudi u Kanadi, a bio je gost kod prijatelja Zlatka Caldarevića.

„Tuđman je govorio da je i 1941. hrvatski narod htio državu i da je želi ponovno imati, ali ustaše više nikad neće doći na vlast. Na to mu nitko ni riječi nije rekao. Trebalo je da se živi u Hrvatskoj pa sam ga pitala: - Doktore Tuđman, kakve su plate u Hrvatskoj!? - Što, Odakle si ti!? Tko si ti!? Kakve plate!? Kako je to srbizam!?! - uzvratilo je na moje bezazленo pitanje. Moram priznati da je na mene tada ostavio dojam jednog kruškog, autoritativnog čovjeka, i nije mi se svidio. Poslijе je pohvalio moju juhu i rekao Ankici da od mene uzme recept. Najprije me „popljuvalo“ što ne govorim hrvatski, a onda hvali moju juhu, što me zbunilo... On je već tada, što me zaprepastilo, govorio

gdje mu je domaćin bio Đurđa Šušak. Đurđa Šušak se dobro sjeća Tuđmanova dolaska u njihovu kuću.

„Bio je sav uštirkan, uspravan, mrk, ozbiljan, nosio je doljevitut, vidjelo se da je general. Bila sam dosta suzdržana prema njemu. Razgovarali smo o tome kako se živi u Hrvatskoj pa sam ga pitala: - Doktore Tuđman, kakve su plate u Hrvatskoj!? - Što, Odakle si ti!? Tko si ti!? Kakve plate!? Kako je to srbizam!?! - uzvratilo je na moje bezazleno pitanje. Moram priznati da je na mene tada ostavio dojam jednog kruškog, autoritativnog čovjeka, i nije mi se svidio. Poslijе je pohvalio moju juhu i rekao Ankici da od mene uzme recept. Najprije me „popljuvalo“ što ne govorim hrvatski, a onda hvali moju juhu, što me zbunilo... On je već tada, što me zaprepastilo, govorio

da se događaju velike stvari i da imamo šanse, da mi kao narod moramo iskoristiti priliku i vidjeti što se može napraviti za Hrvatsku. Mene je to podsetilo na ono Šuškovo, da će pasti komunizam, da ćemo imati svoju državu. Pomislima sam: evo, našla se dva ljudaka, a komunizam neće srušiti niti ko, nema šanse! - prisjetila se Đurđa Šušak, udovica ministra obrane Gojka Šuška.

Tuđman je, uz jedinstvo iseljene i domovinske Hrvatske, išao i na pomirbu „sinova ustaša i partizana“, nositelja ideja suprostavljenih strana u Drugom svjetskom ratu.

„I mojim krvnicima, koji su me strplili u zatvor i učinili mi što jesu, i njima dajte kruha jer Hrvatska se rodila za sve“, govorio je Tuđman nakon stvaranja države.

Kad je osjetio bilo dijasporu, Tuđman je mogao, zahva-

lujući padu Berlinskoga zida i sve što je taj pad značio, ići na stvaranje stranke. Promjena u Hrvatskoj pogodovala je i agresivna velikosrpska politika Slobodana Miloševića. Krajem veljače 1989. osnovan je Inicijativni odbor HDZ-a, a 17. lipnja osnivačka skupština HDZ-a u prostorijama NK Borac na Jarunu. Od toga trenutka Tuđman čvrsto drži stranku u svojim rukama, ali i odgovornost za hrvatsku sudbinu.

Nakon pobjede na izborima i konstituiranja Hrvatskog sabora 30. svibnja 1990., Hrvatska je postala otvorena meta agresivne velikosrpske politike i JNA.

Iako je pad Vukovara u Hrvatskoj izazvao šok i kontroverze, svi Tuđmanovi suradnici (s kojima sam razgovarao prije nekoliko godina) tvrde da je Hrvatska učinila sve što je bilo u njenoj moći za obranu Vukovara i bosanske Posavine, međutim, u toj ranoj ratnoj fazi neprijatelj je, jednostavno, bio jači, a Hrvatska slabo naoružana. Zanimljivo je da su srpske obavještaj-

A kad je Novigrad bio pred padom, u ključnom trenutku, Predsjednik je nazvao Gotovinu i rekao mu: Padne li Novigrad, gotov si!, prisjetio se general Krešimir Čosić

ne službe u svom djelovanju osvojili Vukovar, agresor je doživio moralni i politički poraz jer se pokazala sva agresivnost i surovost velikosrpske politike.

Do prekretnice u ratu došlo je polovicom siječnja 1993. Tada je Hrvatska vojska pokrenula akciju „Gusar“ za oslobođenje Maslenice. Uspjeh akcije Hrvatske vojske visio je o niti, budući da u toj fazi Hrvatska vojska još uvijek nije bila dovoljno izvježbana za oslobodilačke akcije.

„Kako Milošević nije znao da će Tuđman pokrenuti akciju, drugačije se ponašao. Milošević je toga dana shvatio da je vrag odnio šalu, da s druge strane netko ima muda, kako narod kaže, i tko ima snagu pokrenuti stvari. Milošević se

Miroslav Ćiro Blažević

„Predsjednikova krupna pogreška je, prema mom mišljenju, ta što je imao bezgranično povjerjene u tzv. svoje ljudi. To mu je pogreška, i njegova karakteristika. On je svojim ministrima vjerovao, pogotovo prvim ministrima. Oni su za njega bili njegovi ljudi i imali su podršku. A ja kažem da je to pogreška, kao što smatram da je mjeđnjajne imena NK Dinama bila pogreška. On je znao da bi mu svi pljeskali kad bi vratilo ime Dinamo, ali je bio tvrdoglav. Jedan njegov bliski suradnik mi je rekao: - Budalo jedna, da nije tvrdoglav, nikad ne bi stvorio državu“, ispričao je Ćiro Blažević.

„Da u operaciji „Maslenica“ nije zapovijedao Ante Gotovina, akcija ne bi uspjela“, rekao

Međunarodno priznanje

U međunarodnom priznaju RH prednjačile su Sveta Stolica i Njemačka. Papa Ivan Pavao II uvek je govorio o pravednoj borbi Hrvata, pravu na slobodu. Vatika ne prvi u svijetu, 3. listopada 1991., objavio da radi na međunarodnom priznaju Hrvatske. Njemačka je Hrvatsku priznala 18. prosinca 1991. zbog čega je izazvala prijekore diplomacije zemalja koje nisu bile sklone Hrvatskoj. Međutim, njemački kancelar Helmut Kohl i ministar vanjskih poslova Genscher pokrenuli su široku diplomatsku akciju priznaja Hrvatske među ostalim članicama Europske zajednice. „Današnji dan - 15. siječnja 1992. - bit će zlatnim slovima uklesan u cijelu, četraeststoljetnu povijest hrvatskog naroda na ovome prostoru, za nas svetom tlu između Mure, Drave, Dunava i Jadrana. Nakon što je proglašila svoju samostalnost i suverenost, i raskinula svoje državno-pravne veze s bivšom jugoslavenskom državnom zajednicom, Republika Hrvatska postigla je i međunarodno priznanje svoje neovisnosti“, rekao je te večeri Predsjednik Tuđman u obraćanju naciji putem televizije. Toga dana Hrvatsku su za redom priznale: Belgija, Velika Britanija, Danska, Malta, Austrija, Švicarska, Nizozemska, Mađarska, Norveška, Bugarska, Poljska, Italija, Kanada, Australija, Francuska, Finska, Švedska. To su već prije učinile Sveta Stolica, Njemačka, Island, Estonija, Litva, Latvija, Slovenija, Ukrajina i San Marino.

inače ponašao nadmerno. Ako bi sastanci u Ženevi bili zakazani u deset sati, naša delegacija je uvek došla deset minuta prije, a Milošević nikad ne bi došao prije jedanaest. Svakim put je namjerno kasnio sat vremena. Milošević je, u međuvremenu, na putu prema Ženevi doznao da je akcija u tijeku. Toga dana došao je na

vrijeme i bio potpuno drugi čovjek. Tražio eje od Tuđmana da zaustavi svoju vojsku“, pričao je Jure Radić.

Iako je operacija „Maslenica“ imala ograničen vojni uspjeh, bila je to prekretnica u ratu jer je Hrvatska vojska dokazala da može voditi i oslobođivačke akcije. Od te je akcije Hrvatska vojska doslovce

svakim danom postajala sve jača. Zbog toga su sve kasnije operacije Hrvatske vojske bile uspješno izvedene. Najveća od njih je bila „Oluja“.

.

Diplomati zemalja koje nisu bile sklone Hrvatskoj nisu vjerovale u uspjeh Hrvatske vojske. No, mogući pad Bihaća prijetio je humanitarnom katastrofom i no-

vim zločinima srpske vojske, nakon što je počinjen plokj u Srebrenici. Zbog toga je Amerika prešutno odobrila hrvatsku vojno-redarstvenu akciju „Oluja“.

Potkraj srpnja 1995. na Brijunima je održan sastanak na kojem je Tuđman samouvereno i optimistično rekao da će akcija „ići brže nego se nadamo“. Tuđman je donio odluku o pokretanju akcije i svojim suradnicima je istu priopćio 4. kolovoza 1995. u 11 sati uvečer. Sastanak je održan u Predsjedničkim dvorima.

.

„Predsjednik Tuđman nikad nije upotrijebio vojsku ako je na bilo koji način mogao izbjegći žrtve i na jednoj i na drugoj strani. Uvijek je bila zebnja kako ćemo dobiti istočni sektor? Je li bolje da idemo u napad i to riješimo vojno? Ali procjenjivalo se da bi u takvim operacijama na našoj strani bilo najmanje 300 mrtvih. I to je bio jedan od razloga zašto se odustalo od vojnog rješenja u Podunavlju“, ispričao je Miroslav Tuđman, sin pokojnog predsjednika.

Nakon uspjeha „Oluje“, očekivalo se da će Hrvatska i Podunavlje osloboditi vojskom, međutim, do toga nije došlo jer je Tuđman želio sa-

čuvati živote vojnika.

„Predsjednik Tuđman nikad nije upotrijebio vojsku ako je na bilo koji način mogao izbjegći žrtve i na jednoj i na drugoj strani. Uvijek je bila zebnja kako ćemo dobiti istočni sektor? Je li bolje da idemo u napad i to riješimo vojno? Ali procjenjivalo se da bi u takvim operacijama na našoj strani bilo najmanje 300 mrtvih. I to je bio jedan od razloga zašto se odustalo od vojnog rješenja u Podunavlju“, ispričao je Miroslav Tuđman, sin pokojnog predsjednika.

„Predsjednik se strašno ljutio na optužnike iz Haaga. To mu nikako nije sjedalo u glavu. Bila je to jedna vrst njegova, ajmo reći, povjesnog previda. Nije ni u peti mogao smisliti da će Haaški sud biti jedna vrsta političkoga suda“, govorila je Tuđmanova savjetnica Vesna Škare-Ožbolt.

Pitanje je kako bi se priča s Haaškim sudom odvijala da predsjednik Tuđman nije

Ne želim da završimo na Pantovčaku

Prema svjedočenju Ivice Kostovića, bliskog Tuđmanova suradnika, predsjednik se posebno pribjavao političkim kombinacijama stvaranja zapadnog Balkana. Kostović je svjedok Tuđmanove neformalne političke izjave prije nego je završio na operaciji u Novoj bolnici 1. listopada 1999.

„Nakon posjeta Vatikanu boljela ga je potrušica. Jedva je stajao na nogama. Trebao je ići na operaciju, ali ju je odgadao. Mislio je da je to, jednostavno, operacija, da će to kratko trajati te da se on vraća doma. U bolnici je rekao samo jednu rečenicu: -Želim što prije kući, inače ćemo završiti na zapadnom Balkanu, u Jugoslaviji.“

veljača 2010.

veljača 2010.

ča generala HV-a, dao im je doznanja da će Podunavlje oslobođiti za zelenim stolom, dakle, političkim pregovorima. Kad su generali u pitanju, Tuđman je cijenio njihov doprinos obrani zemlje. Cijenio je Petra Stipetića i Imru Agotića jer su se odmah u početku stavili na raspolažanje Hrvatskoj, a poslije su u bitkama stasali Ante Gotovina, Ante

Roso, Mladen Markač i drugi. Janka Bobertka Tuđman je prestao cijeniti kad je u knjizi „Sve moje bitke“ objavio brojne vojne tajne. Zanimljivo je da, prema svjedočenjima suradnika, Tuđman nije oosbitio cijenio Martina Špegelja, a niti Antona Tusa jer se nije odmah stavio na raspolažanje Hrvatskoj, a poslije su u bitkama stasali Ante Gotovina, Ante

No, kad su poslije oslobođilačkog Domovinskog rata pod međunarodnim pritiskom počele optužbe protiv hrvatskih generala, Tuđman je govorio: „Nikad se nije sudilo pobjedicima u ratu, ovo je prvi put da se sudi pobjedicima!“

„Predsjednik se strašno ljutio na optužnike iz Haaga. To mu nikako nije sjedalo u glavu. Bila je to jedna vrst njegova, ajmo reći, povjesnog previda. Nije ni u peti mogao smisliti da će Haaški sud biti jedna vrsta političkoga suda“, govorila je Tuđmanova savjetnica Vesna Škare-Ožbolt.

Bolest predsjednika Tuđmana je otkrivena 1996. i bila je stroga državna tajna, koju su znali članovi obitelji, članovi liječničkog konzilija i ministar obrane Šušak. Iako su Amerikanci obećali da će operacija u Walter Reedu biti tajna, CNN je objavio vijest o bolesti hrvatskog predsjednika. Amerikanci su mu davali još samo šest tjedana života. Međutim, on je pozivio još gotovo tri godine, zahvaljujući Šariću koji je sredio dolazak vrhunskih fran-

Nakon uspjeha „Oluje“, očekivalo se da će Hrvatska i Podunavlje osloboditi vojskom, međutim, do toga nije došlo jer je Tuđman želio sačuvati živote svojih vojnika

15

CroExpress

Franjo Tuđman je rođen u Velikom Trgovištu 14. svibnja 1922. u braku Stjepana i Justine (rođ. Gmaz). Tuđman je imao još dva brata, Ivcu i Stjepana. Majka im je umrla 1929. kada je Franjo pošao u osnovnu školu. Od tada o djeci skribi samo otac. Osnovnu školu pohađao je u Trgovištu, a srednju u Zagrebu. Po završetku srednje škole odlazi u partizane 1941. zajedno s ocem i braćom. Stjepan Tuđman je poginuo 1943. Početkom 1945. mladi je Tuđman upućen kao jedan od hrvatskih kadrova u Vrhovni štab NOV i POJ u Beograd gdje je završio i studij na Višoj vojnoj akademiji. U čin generala promaknut je 1960. i tako postao najmlađi general u komunističkoj Jugoslaviji. Na vlastiti je zahtjev 1961. razriješen vojne službe kako bi se posvetio znanstvenom radu. Potom se vratio u Zagreb gdje je osnovao Institut za historiju radničkog pokreta. Direktor Instituta bio je sve do 1967. kada je izbačen iz Partije. Nakon Hrvatskog proleća, kada je započeo progon hrvatskih disidenta, zatvoren je i dr. Tuđman. Zahvaljujući zalaganju Miroslava Krleže kod Tita izbjegao je višegodišnju robiju te je osuđen na dvije godine zatvora u Lepoglavi. U prvom političkom progonu nakon Titove smrti, 1981., na montiranom političkom procesu osuđen je na tri godine zatvora i na zabranu svakoga javnog dje-lovanja u razdoblju od pet godina. Međutim, zbog bolesti nije odslužio kaznu do kraja. Godine 1996. dr. Tuđmanu je, nakon 17 godina, vraćena putovnica. Zbog toga je iskoristio priliku i obišao dijasporu, zalažući se za hrvatsku suverenost i pad komunizma.

obolio. Postoje pretpostavke da bi države nesklone Hrvatskoj vršile politički pritisak da se i predsjednika Tuđmana optuži.

Bolest predsjednika Tuđmana je otkrivena 1996. i bila je stroga državna tajna, koju su znali članovi obitelji, članovi liječničkog konzilija i ministar obrane Šušak. Iako su Amerikanci obećali da će operacija u Walter Reedu biti tajna, CNN je objavio vijest o bolesti hrvatskog predsjednika. Amerikanci su mu davali još samo šest tjedana života. Međutim, on je pozivio još gotovo tri godine, zahvaljujući Šariću koji je sredio dolazak vrhunskih fran-

čuskih liječnika u Zagreb. Oni su pregledali predsjednika Tuđmana i motivirali ga za to da se bori protiv opake bolesti. Zanimljivo, Tuđmana nije zanimalo koliko će još dugo živjeti nego je onkologe, stručnjake za tumore, redovito pitao hoće li moći dovršiti započeto, misleći na dovršetak rada na svome političkom programu stvaranja i zaokruživanja Hrvatske. No, liječnici su samo slijegali ramenima, nitko nije znao odgovor na to pitanje. Tuđman je, naime, već bio završio ono što je započeo: stvorio je hrvatsku državu, oslobodio okupirane dijelove zemlje. Dr. Tuđman je umro u Kliničkoj bolnici Dubrava 10. prosinca 1999. u 23:15., nakon 40 dana agonije. Predsjednik je pokopan 13. prosinca na groblju Mirogoj. „CNN je uživo prenosio Tuđmanov pogreb, bio je to rijetko dug prijenos. Ipak je to pokazatelj da je to osoba, koliko god se Tuđmana vrednovalo plusevima i minusima, u međunarodnim okvirima nesuto značila.

Tuđman je na početku zasjedanja Opće skupštine UN-a održana i zanimljiva komemoracija. Bilo je desetak govornika, a među njima i predstavnici svih regionalnih skupina UN-a. Govorio je, među ostalima, i Holbrooke. Iako se u trenutku kad netko umre o pokojniku lijepo govori, bila je to ozbiljna komemoracija, prisetio se Ivan Šimonović, ministar pravosuđa, koji je 1995. bio veleposlanik RH pri UN-u u New Yorku. Iza Tuđmana ostala su trajna postignuća: stvaranje države, formiranje vojske i obrana od agresije, međunarodno priznanje

Autor feljtona o Tuđmanu poznati hrvatski novinar

Ivica Radoš rođen je 1963. u Omolju pokraj Tomislavgrada. Gimnaziju je završio Tomislavgradu, a studij filozofije i povijesti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Kao slobodni novinar i stalni djelatnik radio je i radi za vodeće hrvatske tjedne i dnevne novine (Novi Danas, Panorama, Hrvatski obzor, Nacional, Jutarnji list, Globus, Večernji list). Objavio je 2005. knjigu „Tuđman izbliža“, koja je nastala na temelju razgovora s 40 Tuđmanovih bliskih suradnika i protivnika, među kojima su Miroslav Blažević, Dražen Budija, Stipe Mesić, Davor Domazet Lošo, Andrija hebrang, Julienne Eden-Bušić, Mate Granić, Ivan Jarnjak, Josip Manolić, Ivica Pašalić, Slobodan Praljak, Jure Radić, pokojni Ivica Račan, Hrvoje Šarić i drugi. U siječnju ove godine u Večernjem listu je objavio zapaženi feljton „Nepoznati Sanader“ u kojem je, na temelju tromjesečnog istraživanja, objavio posve nepoznate detalje iz života i političkog djelovanja bivšeg hrvatskog premjera.

države, oslobođenje okupiranih krajeva Hrvatske, primanje u Vijeće Europe itd. Međutim, nakon smrти prvoga hrvatskog predsjednika rasplamsale su se borbe za njegovu nasljednika na čelu HDZ-a i države. HDZ je 2000. godine izgubio parlamentarne

izbore, Stipe Mesić je izabran za predsjednika države, a u unutarstranačkom okrušaju između Ive Sanadere i Ivica Pašalića – pobedio je Sanader. Zanimljivo, Tuđmana je nekoliko mjeseci prije smrti u Uredu predsjednika posjetio Ivica Račan, vođa oporbenog

Restaurant Marjan Grill

Stadtbahnbogen 411
10557 Berlin

Tel: 030 / 39 14 976
Fax: 030 / 39 10 27 81
www.marjan-grill.de

monting

PS d.o.o.

Alte Landstr. 188H
40489 Düsseldorf
duesseldorf@monting.biz

Stephan Katic

Gerichtlich beeidigter

Diplom-Übersetzer
Sudski tumač

Kroatisch - Deutsch - Englisch

Usmeno i pismeno prevodenje

tel 030 - 45 30 18 03 mobil 0176 29 11 84 62 Amsterdamer Straße 6,

13347 Berlin info@stephan-katic.de www.stephan-katic.de

Marić Bestattungen

POGREBNI INSTITUT MARIĆ

www.marić-bestattungen.de

- PRIJEVOZ POKOJNIKA • KOMPLETNA OPREMA
- SREDJIVANJE DOKUMENTACIJE

Prijevoz 0,50€ / km

Telefon: 030 - 854 06 051

24 sata na usluzi

O nama

Pogrebni institut MARIĆ osnovan je početkom 2003 godine. Dakle, relativno mlada firma ali sa potrebnim iskustvom i kompetencijom za ovaj izuzetno odgovoran i osjetljiv posao. U prilog tome govori i naše članstvo u Udrži pogrebnika Berlin-Brandenburg.

Velika nagrada i potvrda našeg rada je i to što nam se ljudi obraćaju na osnovu preporuka i s povjerenjem. To povjerenje želimo zadržati i biti našim sugrađanima na usluzi u njihovim najtežim trenucima.

Naše usluge

U momentu kada se desi smrtni slučaj ljudi su opterećeni svojim bolom i trebaju pomoći. Zato mi preuzimamo kompletan organizaciju prijevoza pokojnika do željenog mjesto, a obavljamo i pokope u Berlinu.

Naša aktivnost ne završava se obavljenim pokopom, nego se nastavlja u vidu pomoći porodicama kod popunjavanja zahtjeva za mirovinu, socijalnu pomoći za troškove pokopa i slično. U našim prostorijama na gore navedenoj adresi stojimo vam od ponedjeljka do petka od 9:00 do 17:00 sati ili prema dogovoru na raspolaganju. Želimo napomenuti da obavljamo prijevoze pokojnika ne samo iz Berlina, nego i iz Hamburga, Hanovera, Bremena i.t.d. Telefonom nas možete dobiti u svaku dobu dana ili noći.

Restaurant ADRIA

Letzter Heller 21

• 22111 Hamburg

Tel: 040 / 732 35 82

Fax: 040 / 73 67 47 01

Öffnungszeiten:

Montags Ruhetag

Dienstags-Freitags von 11.30 - 14.30 Uhr und 17.30 - 23.30 Uhr

Warmer Küche bis 23.30 Uhr

Sonn- und Feiertage durchgehend von 11.30 - 23.30 Uhr geöffnet

Restaurant

Jahnring 13

29336 Nienhagen

CELLE/HANNOVER

Telefon: 05144 3111

Täglich:

11:30 - 14:30 und

17:30 - 23:30 Uhr

www.jahnstuben-nienhagen.de

SARA RADMAN, NAJBOLJA RITMIČKA GIMNASTIČARKA U NJEMAČKOJ

Moja hrvatska krv, volja i prkos najbolje su jamstvo za uspjeh

Piše Magdalena Ivić

Svaki put kad 16 – godišnja Sara Radman stane na pobjedničkoj postolji i kad joj oko vrata klizne još jedna medalja prati je njemačka himna, no njena obitelj i prijatelji znaju da u tom trenutku u njenom srcu svira „Lijepa naša“. No, Sara uvjek kaže da s ponosom i čušu nosi dres i grb njemačke

reprezentacije, države u kojoj je najbolja ritmička gimnastičarka. Nikad nije u povijesti tog sporta Njemačka nije imala tako uspješnu juniorku, koja se rame uz rame nosi s Ruskinjama kojima se prije nije nitko iz zapadne Evrope nije rezultatski mogao ni približiti.

Od brojnih zlatnih i srebrnih medalja, peharha i diploma osvojenih na turni-

rima, svjetskim i evropskim kupovima Sari je najdraži i najveći rezultat koji je zabilježila na prošlom Evropskom prvenstvu u Torinu. Nikad dotad na tom prvenstvu u finale, u koje iz 35 zemalja ulazi po osam najboljih, nije ušla djevojčica koja nije iz Rusije, Ukrajine, Bjelorusije, Rumunjske ili neke druge istočnoevropske države poznate po vrhunskim rezultatima

u tom sportu. Osvojila je 5. mjesto u kategoriji s vijačom i 8. mjesto s loptom čime je šokirala sve obzirom da su joj, samo nekoliko mjeseci prije liječnici kazali nek zaboravi Evropsko prvenstvo.

Devet mjeseci prije početka tog prvenstva dogodila mi se povreda koja me na nekoliko mjeseci odvojila od ritmike. Moj san o velikom sportskom natjecanju s dje-

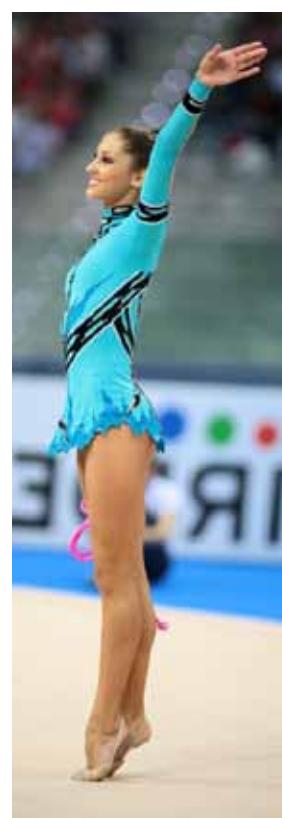
vojkama iz istočnog bloka počeo je propadati. Nestreljiva, neizlječena do kraja, počela sam trenirati i ubrzno mi je pukao mišić na tri mesta. Najveća liječnička imena u Njemačkoj, liječnici gimnastičarske, rukometne i nogometne reprezentacije nisu mi davali ni najmanju šansu da nastupim na Evropskom prvenstvu – prisjetila se Sara teških trenutaka. Preostalo

Snimci Privatni album obitelji Radman

Uskoro na svjetskom postolju

Pred Sarom je ove godine Evropsko prvenstvo u Bremenu, dogodine Svjetsko prvenstvo u Moskvi, a 2012. godine Olimpijske igre u Londonu. Stručnjaci u području ritmičke gimnastike ocijenili su da je Sara Radman u ovom trenutku najbolja njemačka ritmička gimnastičarka i jedna od rijetkih iz zapadne Evrope koja se može popeti na jedno od postolja u svjetskoj ritmičkoj gimnastici.

mi je samo da se molim Bogu, potpuno ozdravim i krenem dalje. No, dva mjeseca prije Prvenstva počela sam lagano trenirati sama, a potom i s reprezentacijom. Rekla sam tada mojim trenerima, te vođicima Ljudima Njemačkog gimnastičkog saveza da će biti sprema za Torino. Zvučalo je kao nemoguća misija, no ja sam znala da će proraditi moja hrvatska krv, karakter, volja i prkos. Dnevno sam trenirala od 6 do 9 sati i na kraju sam uspjela.

Ponovo je bila broj 1 reprezentacije, nakon 9 mjeseci bola, tuge, razočarenja i spartanskog treninga bila je pobjednica te je predložena za sportašicu godine, uz ostala renomirana imena njemačkog sporta. No, Sari je najveća nagrada bila odlazak u očev rodni Zagreb na neko-

liko dana kod bake i djeda, a potom malo kod druge bake i djeda, u majčinu Županju. Na kraju čekalo ju je i more, drage joj Mimice i dragi joj ljudi. Prije povratka u Njemačku nije propustila otici u Medugorje, pomoliti se i zahvaliti Bogu za sve što joj je dao.

Prije svega to su njeni roditelji Blaženka i Dražen, koji su prepoznali njenu strast prema gimnastici, udovoljili njenoj upornosti te joj podredili sve kako bi mogla trenirati.

U mjestu gdje žive, Dettingen – Ermsu, udaljeno 50 kilometara od Stuttgarta, mogla je trenirati samo jednom tjedno. No, to joj nije bilo dovoljno. Htjela je više i nije određljima dala mira dok je nisu odveli trenerici Nadji Protasowej u RSG Tübingen, 30 kilometara udaljen od njihove kuće. Trenerica je odmah, nakon prvog treninga procijenila da je Sara vanerski talent.

Tada je, 1999. godine, počeo moj život ritmičke gimnastičarke – priča Sara da je već tako mala imala visoke ciljeve. Imala sam 6. godi-

na a već sam trenirala tri puta tjedno po 3 do 4 sata. Nadja Protasowa, moja prva trenerica zauzima posebno mjesto u mom srcu i danas se često čujemo i vidimo. Ona s nestreljenjem prati sva moja natjecanja, bez obzira u kojem dijelu svijeta nastupam. Nakon dvije godine treninga i raznih natjecanja, od 12 natjecanja 11 puta sam bila prva i jednom druga, dobila sam poziv iz Olimpijskog sportskog centra za ritmičku gimnastiku koji se nalazi u Fellbach – Schmidenu, 55 kilometara od mjesača gdje živimo. Razveselilo me to jako ali i donijelo mojim roditeljima novu hrpu problema. Teško im je bilo uskladiti svoje obaveze prema poslu i meni, mama je medicinska sestra u bolnici a tata prodaje automobile. Dotad su već moji ro-

ditelji morali voziti oko 120 kilometara dnevno da bih ja trenirala, a sada je to značilo 220 kilometara najmanje šest puta tjedno. Naime, dovezli bi me na trening a potom se vratili doma te su nakon pet sati ponovo dolazili po mene i vraćali me doma.

Dan je Sari izgledao ovako: u školi je od 7 i 30h do 13h, nakon čega odmah sjeda u automobil u kojem je usput učila i pisala zadatače. Na treningu bi bila pet a ponekad i šest sati, a kući nikad ne bi došla prije 21 sat. Bila je umorna ali sretna jer je pred njom stalno bio cilj, ne samo da nastupa na najvećim natjecanjima nego i da pobijeđuje.

Cini mi se da i same moje trenerice nisu vjerovale u ono u što sam ja vjerovala jer konkurenca na evropskim i svjetskim prvenstvima je ta-

Od brojnih medalja osvojenih na svjetskim i evropskim kupovima Sari je najdraži rezultat koji je postigla na Europskom prvenstvu u Torinu.

veljača 2010.

Velika potpora mi je Blanka Vlašić

Velika potpora Sari je i Blanka Vlašić s kojem se viđa no češće, zbog obostranih sportskih obaveza, razmjenjuju sms poruke. Za Sarine uspjehu dobro znaju svi naši sportaši, Dario Srna i Ivan Klasnić joj prije svih natjecanja šalju poruke potpore a i njima se također povremeno viđa. Kad je bila ozlijedena, prije Evropskog prvenstva u Torinu Srna ju je htio iznenaditi i razveseliti te joj je poslao dres naše nogometne reprezentacija s potpisima i najboljim željama.

kva da je 20. mjesto zadovoljavalo svakog iz zapadnih zemalja. No, to je bilo daleko od mojeg sportskog i privatnog poimanja uspjeha. Ne znam je li to tako zbog mojih hrvatskih koriđena jer mi smo dosta čudan narod i ne priznajemo ništa osim postolja i medalja. U svakom slučaju, ja sam već tada rekla da me takva mješta ne zadovoljavaju i počela sam to i pokazivati. U Olimpijskom centru su radili trenerice koje dolaze iz istočnog bloka: Galina Krilenko, Elena Khadarstev, Ekatarina Kotelnikova, te vrhunski učitelji baleta kao što je Vladimir Komkov. Imala sam zaista najbolje uvjete i uspjeli nisu izostali. Moram spomenuti i Thomasa Schuttea, čovjeka koji je meni i ostalim djevojkama u internatu Olimpijskom sportskog centra uvijek uskače u pomoć, vozi nas gdje god treba, fotografira na natjecanja, ma radi sve, samo što ne uči s nama. U internatu sam otprije dvije godine jer mi postalo nemoguće uskladiti školu i treninge i svakodnevnu vožnju od jednog do drugog mjesta – prisjetila se Sara kako je tada počeo njen život bez svakodnevne prisutnosti roditelja i brata za koje je jako vezana. S pobojdama smo, moji roditelji, brat Fran i ja, zaboravili sve teške trenutke koji

su nas ponekad pratili. Bilo je i suza i umora i finansijskih problema. Dok su svi moji prijatelji i prijateljice isli na rodendane, zabave, na bazene, ja sam bila u dvorani i trenirala-tumači Sara kako je njen djetinjstvo bilo družaće od bezbržnog djetinjstva djece iz njenog susjedstva, ali ona je tako htjela.

Njena je upornost urodila plodom, jer shodno rezultatima uslijedio je i poziv za njemačku reprezentaciju. Bila je ponosna ali i zatečena kao i njeni roditelji, nisu znali što im je činiti.

Hrvati smo, volimo Hrvatsku, sanajala sam o nastupanju za Hrvatsku - kaže Sara Radman

hrvatsko državljanstvo i zagrati za Hrvatsku.

Sara je lani, s 15 godina već postala seniorka, te je s grupom nastupila u Japanu na Svjetskom prvenstvu i gdje su, iako su bile daleko najmlađe osvojile 13. mjesto. Trenutno je muči što je Njemački savez odlučio da nastupa u grupnom natjecanju, što je ne veseli jer smatra da u pojedinačnoj konkurenciji itekako ima što pokazati. Ona nikad ne odustaje, iza nje su stale najbolje i najuspješnije njemačke gimnastičarke no ako savez odluči da nastupa u grupi, čekat će 2012. godinu i pokušati dokazati da se vrhunska ritmička gimnastika naučena u Njemačkoj može nositi s Ruskinjima. Osim za treninge i školu Sara nema puno vremena ali trudi se, kaže, da što češće viđa prijatelje ili se, pak, dopisuje s njima preko Facebooka.

-Čak nađem malo vremena da s dečkom odem na sok, da tata za to i ne zna. Šalim se, jer tata o meni zna sve i on je moj najbolji prijatelj. Bez njegove i mamine podrške ne bih uspjela – iskrena je najbolja njemačka ritmička gimnastičarka, koja će od sljedeće godine pohađati Sportsku elitnu školu u Stuttgartu. Nakon toga želja joj je studirati sportsku psihologiju i naravno, ostvariti san svakog sportaša – osvojiti medalju na Olimpijadi.

Hrvati smo, volimo Hrvatsku, sanajala sam o nastupanju za Hrvatsku - kaže Sara Radman

veljača 2010.

veljača 2010.

Urlaub in Dalmatien

**Familie Korac
Restaurant Konoba**
A-9073 Viktring
Roschitzenerstraße 14

e-mail office@konoba-klagenfurt.at
www.konoba-klagenfurt.at

Telefon +43 (463) 295 30
Telefax +43 (463) 295 30

DINASTIJA BAND

Dražen Bolješić : 0049(0)172/7138596

www.dinastija-band.de
Hrvatski glazbeni sastav s velikim iskustvom
svira sve vrste zabava i veselica.

Tunici's Restaurant Dubrovnik

Adolph-Schönfelder-Straße 49 22083 Hamburg Tel. 040 - 295 433 Fax 040 - 29 82 05 10	Kieler Strasse 407 Tel. 040 - 520 14 130
Rahlstedter-Bahnhofstr. 48 22143 Hamburg Tel. 040 - 677 11 82	Schiffbeker Weg 96 Tel. 040-731 47 88

www.restaurant-dubrovnik.de

**Dobrodošli u
RESTAURANT ZAGREB**

(Halle Urberach)

kod obitelji Brećić

Am Schellbusch 1
63322 Rödermark
Tel.: 06074 - 5 03 34
Fax: 06074 - 69 34 98
Email: tihomir_brecic@web.de

Öffnungszeiten:
Di-So ab 11.30 - 14.30
und 17.30 - 24.00
MONTAG RUHETAG

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo. Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

Anka i Marko Dabro

Weine, Spirituosen und Lebensmittel aus KROATIEN

Telefon 0049 (0)40 439 58 45
Telefax 0049 (0)40 439 17 06
<http://www.wein-import-dabro.de>

Bestattungen Šarić

Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

**MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND**
Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CIJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠĆENE RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAMJLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen)

Stolzestrasse 15,
D-72762 Reutlingen

Tel.: 07121-32 02 62

Fax: 07121-33 78 89

Mobil: 0172-73 73 412

Švicarska (Zürich):

Tel.: +41 (0) 76 452 29 21

Austrija (Wien):

Tel.: +43 (0) 6 45 58 91 436

Hrvatska**Concordia Zagreb**

Tel.: +385 (0) 1 286 45 78

Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Trogir

Tel.: +385 (0) 21 88 71 77

Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Kontakt 24 h

0172-73 73 412

ILJIA ŠARIĆ BESTATTUNGEN – SIGURNO – BRZO – POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

JOSIP SAKAČ IZ DUISBURGA USPJEŠAN JE POSLOVAN ČOVJEK U NJEMAČKOJ, AKTIVIST U HRVATSKIM KLUBOVIMA I PROMICATELJ ZAGORJA

Snimci iz obiteljskog albuma

Svoje Zagorje nosim u srcu

Piše: Marina Stojak

Diplinženjer strojarstva Josip Sakač iz Duisburga je uspješan stručnjak i poslovan čovjek u Njemačkoj, aktivist u hrvatskim klubovima i promicatelj dobroga glasa o svom Zagorju i Hrvatskoj. Rođen je u Klaničkoj Kapeli, osnovnu školu je završio u Ljubešćici, strojarsko-tehničku u Varaždinu, a fakultet strojarstva u Zagrebu.

- Usprkos ljubavi prema životinjama, strojarstvo mi je bilo kasnije veća ljubav nego veterina.

Još za vrijeme školovanja nisam ni sanjao, ni želio ići negdje van, čak sam se rugao kolegama koji su znali živahnio pričati o takvim namjerama. Po završetku studija strojarski inženjeri bili su vrlo traženi, mogao sam bi-

rati trku, odlučio sam se za Tvornicu opruga iz Varaždinskih Toplica. S njima sam imao ugovor koji je bio uvjet za dobivanje studenskog kredita. Bio sam vrlo dobro primljen, odradio pripravnici staž, dobio samostalno radno mjesto u pripremi rada. Nakon dvije godine Josip Sakač promijenio je radno mjesto i prešao u varaždinski Vartilen. Neposredno nakon toga izbjiga afera vezana uz firmu. Nije se znalo što će i kako biti. Nije mu preostalo ništa drugo, nego preko granice u Njemačku.

-Imao sam malo sreće i dobio rukovodeće mjesto u mariborskoj Hidromontaži, te sam odmah poslan u Njemačku, tada DDR, na montažu. No, montaža nije bilo ono što sam ja želio. Nekoliko godina kasnije zahva-

ljujući papirima supruge, a koja je rođena u Duisburgu odlazim ponovo u Njemačku i počinjem sve iz početka, daleko ispod nule. Opterećen neuspjesima i pogreškama, bez posla trebalo je moći preživjeti.

-Kad sam pokušao preko njemačke burze rada naći posao rečeno mi je: „Mi imamo 60.000 inženjera bez posla, a vi ne govorite čak ni ispravno njemački, pa kako da vam mi damo posao? Idite tamо odakle ste došli!“

Trebalo mi je pet godina da bih stekao samopouzdanje i uvjete za vlastiti ured, o kojem sam ponekad mšao..

-Inženjerski ured Sakač počeo je s radom 1996. godine, a 2004. na zamolbu kolega i prijatelja otvaram Interplan u Klaničkoj Ka-

dine izabran je na mjesto predsjednika udruge. Savez Hrvata osnovan je počekom 90-tih godina. Djelokrug rada u početku je bio isključivo skupljanje i organizirano slanje humanitarne pomoći u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. To je odlično funkcionalno zahvaljujući prije svega tadašnjem predsjedniku Mati Vukoviću, svećeniku u njemačkoj župi koji je uživao veliki ugled u gradu i okolini. Kako su godine odmicali udruga Saveza Hrvata Duisburg svoju djelatnost usmjerava prema živućim Hrvatima i hrvatskim prijateljima i promicanju dobrog glasa Hrvata u Njemačkoj. Inače u Duisburgu među 2000-3000 Hrvata živi i 15-20 zagorskih obitelji. Udruga ima oko 60 aktivnih članova, i ima svesrdnu podršku

od Hrvatske katoličke misije Alojzije Stepinac i njenog svećenika Vidana Miškovića i Generalnog konzulata RH iz Düsseldorfa. Udruga usko surađuje s Hrvatskim svjetskim kongresom Njemačke, čiji su i članovi. U hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji U13 koja je sastavljena od igrača koji igraju u njemačkim klubovima igraju i Martin Sakač, Josipov sin.

-Drago mi je da spadam u onu skupinu Hrvata koja je gotovo svakodnevno u kontaktu sa Zagorjem, odnosno sa Zagorcima. Naravno, Zagorje nosim u srcu. Dvije autosece, struja, plin, voda, gorice i klijet, pa tko to u Europi još ima? Još da imamo malo mora, pa tko bi nam bio ravan. Volim reći da iz Zagorja nikad nisam otisao.

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Lange Reihe 14
20099 Hamburg

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Dobrodošli u
**HOTEL - RESTAURANT
ZUM ALten RATHAUS**
KOD OBITELJI LOŽIĆ

Venloer Str.110
50259 Pulheim

Telefon: 0049(0) 22 38- 5 33 11
Telefax: 0049(0) 22 38 - 8 26 44
www.zum-alten-rathaus-pulheim.de

**BUKAL
POGREBNA FIRMA**

Sedan str. 30, 81667 München
Tel.:0049(0)89/48004765

www.bukal.de

Topic Bedachungen

Feuerbacher-Tal-Str. 25
70469 Stuttgart
Tel.: +49(0) 711 / 81 47 415
Fax: +49(0) 711 / 81 47 416
www.topic-bedachungen.de

DRAGAN GALIĆ, ROĐEN U NJEMAČKOM OFFENBACHU NAJBOLJI JE HRVAT U SVIJETU POKERA

Mehaničar za poker stolom

Piše Goran Markus
(urednik sportnet.hr)

Ukoliko slučajno niste znali najuspješnij Hrvat u poker svijetu, barem što se turnirskih nastupa tiče, tek minule 2009. godine 35-godišnji je Dragan Galić, igrač rođen u njemačkom Offenbachu koji trenutno živi u Schneverdingenu pokraj Hamburga. Samo u prošloj, svojoj tek drugoj profesionalnoj godini Galić je zaradio oko vrtoglavih osamsto tisuća dolara što mu je već samo po sebi osiguralo nekolicinu priznanja, a ono najveće bespogovorno je nominacija za najboljeg europskog igrača u prošlog godini koja će 14. veljače u Parizu biti dodijeljena pobjedniku.

Međutim, krenimo od samog početka kad je uz ljujav prema tehnicu Galić razvio još nekolicinu ostalih uključujući i onu prema Tae-Kwon-Dou kod kojeg je stigao sve do smedeg pojasa nakon čega prestaje s natjecateljskim bavljenjem ovom koreanskim disciplinom i polako, ali sigurno ulazi u poluprofesionalne vode snookera. "Nikad se nisam planirao profesionalno baviti snookerom, barem ne ozbiljno. Naime, društvo koje sam

susretao na natjecanjima od malih je nogu u tome što je izuzetno teško, zapravo gotovo nemoguće nadoknaditi", zaključio je Galić.

Međutim, stećeno iskušto Dragan je znao iskoristiti i to niti više niti manje nego za poker stolovima. Naime, još 2006. sa skupinom svojih prijatelja Galić je počeo redovito igrati poker da bi godinu dana kasnije prvi put otisao i do lokalnog kasina. Prvi turnir i drugo mjesto samo su potvrdili njegov prirodn talent i posjet kasinima isključivo tijekom vikenda više nije bio dovoljan. "Krenuo sam vikendima, no prije nego sam se uopće snašao redovito sam i tijekom tjedna do ranih jutarnjih sati kupio potove i zbrajam zaradu. Vrlo brzo video sam da tako više neće ići i nakon otkaza u BMW-u potpuno se posvećujem pokeru. Tu odluku nikad nisam požalio", uz osmijeh izjavio je Galić.

Očekivano, odabir "kockarskog" života kod obitelji i bližnjih izazvao je različite reakcije, no s vremenom više-manje svi su se privikli: "Ispriva nitko ništa nije znao, a kad su saznali, očekivano, svi su bili iznenadeni. Prva reakcija mnogih bila su broj-

na upozorenja, no redovita 'primanja' uvjerila su ih da znam što radim". Još dojmljivija je činjenica da je sve što postigao Galić izborio sam: "Sve što imam izgradio sam bez ičje pomoći, barem u igračkom smislu. Nitko mi nikad nije trebao jer je od samog početka sve išlo sjajno. Naravno, kao i mnogi i ja sam oduvijek imao svoje poker idole, no danas su to sve ljudi s kojima se tijekom turnira redovito družim".

A koliko je uistinu Galić uspješan potvrđuju i njegovi rezultati. Iako je i prije

kraja 2008. godine zabilježio pregršt velikih uspjeha nagli porast njegove popularnosti kreće pobedom na čak dva Sunday Warm-upa na PokerStarsu u razmaku od svega dva mjeseca što mu je donijelo ukupnu zaradu nešto višu od sjajnih dvjesto tisuća dolara. Međutim, svoj vrhunac u sjajnoj 2009. godini Dragan doživljava na EPT-u u San Remu gdje na glavnom turniru osvaja peto mjesto i nešto više od basnoslovnih četristo tisuća dolara. Međutim, svoj vrhunac u sjajnoj 2009. godini Dragan doživljava na EPT-u u San Remu gdje na glavnom turniru osvaja peto mjesto i nešto više od basnoslovnih četristo tisuća dolara. Međutim, svoj

od tri tisuće igrača iz 30 različitih zemalja upravo je naš Galić pokupio titulu najboljeg igrača lige. Galić se našao i na popisu kandidata za igrača godine na još čak dvije prestižne ljestvice. Prva je izrađena zajedničkim snagama urednika "Pokerfirma.de" i prestiž-

i na nekolicini ostalih EPT-eva, no varijacija u ovako velikim turnirima još mi uvek ne dopušta potpuno zanemarivanje finansijskog segmenta igre."

Iako ga ove godine nismo vidali na niti jednom od WPT turnira 2010. godine Galić planira svoj ulazak i na ovu scenu: "Prošle godine stjecajem slučaja nisam se pojavio na niti jednom WPT-u, no ove godine uz WSOP i EPT planiram odigrati i barem jedan od europskih WPT-a. Međutim, moram priznati da osobno uistinu uživam u igranju na CAPT-ovima (Casino Austria poker league) koje su bespogovorno i u idućoj godini pohoditi". Upravo su mu odlični rezultati na spomenutim CAPT-ovim turnirima u tek minuloj godini osigurali nekolicinu velikih priznanja. Naime, u zajedničkoj konkurenčiji nešto više

...

nog "Royal Flush" časopisa. Međutim, daleko najveći Galićev uspjeh nominacija je European Poker Awards-a koji je Dragana smjestio uz bok Antoinea Saouta, Bertranda "Elky" Grosphelliera, Vitalija Lunkina i Jeffa Lisandra u borbi za prestižnu titulu najboljeg europskog igrača 2009. godine. "Ovom sam nominacijom izuzetno ponosan i bit ću u Parizu na samoj dodjeli", poručio je Galić. Galić se ukratko osvrnuo i na svoje najdraže varijacije i vrste poker-a: "Kartanje uživo daleko mi je draže od online igara iako moram priznati da sam i svojom online igrom, barem dosad, uistinu zadovoljan. Iako volim igrati i Omaha kao i razne vrste Studa izbjegavam bilo koju Hi-Low varijaciju zbog čega ćete me rijetko vidjeti na mixed turnirima koje pohodim isključivo u koliko u sebi ne

sadrži neku od Hi-Low varijacija. Usput budi rečeno No-limit Hold'em osobno mi je najdraža vrsta poker-a, a razlog je daleko najveći broj igrača što za sobom automatski vrlo često povlači i nešto lakši field."

Kao velik turnirski igrač Galić se ukratko osvrnuo i na svoju strategiju i pristup svakom od većih turnira: "U principu smatram se prilično agresivnim igračem, no stol je taj koji određuje razinu moje agresivnosti. Ukoliko mi 'društvo' dopusti spreman sam ih 'pojesti', no ako za stolom ugledam igrače s kojima sam već igrao i poznajem njihovu igru svoj nastup, naravno, automatski prilagođavam kako bih maksimizirao rezultat svakog handa." Dragana smo upitali i postoji li ikakva šansa da ga pokoji puta ugledamo za poker stolom i u Lijepoj Naošo: "Nažalost, moram priznati da turniri u Hrvatskoj

Snimci iz obiteljskog albuma

PISMO MILANA BANDIĆA HRVATIMA U DIJASPORI

Drage Hrvatice i Hrvati, dragi hrvatski državljani u iseljeništvu

prije svega, hvala vam na nesobičnoj potpori i povjerenju, koje ste mi pružili na izborima za predsjednika Republike Hrvatske.

Hvala vam od srca što ste odlučno podržali našu zajedničku viziju uspješne, radišne i ponosne Hrvatske; Hrvatske koja će širiti zajedništvo i nadilaziti međusobne podjele te se još odlučnije i konkretnije zauzimati za Hrvate i hrvatske državljane izvan svojih granica.

Iako nismo uspjeli ostvariti konačni cilj – pobjedu na predsjedničkim izborima, rezultat od 40% zaslužuje poštovanje čak i naših neistomišljenika, te predstavlja naš zajednički kapital za budućnost.

Znate da smo krenuli od nule, bez ikakve infrastrukture i stranačke potpore. Sve smo gradili i stvarali zajed-

no, u suradnji s tisućama naših građana u domovini i diljem svijeta. U samo dva mjeseca uspjeli smo pokrenuti cijelu Hrvatsku i pokazati zavidnu snagu i uspjeh te otvoriti mnoga pitanja značajna za budućnost Hrvatske i svih nas.

Osobito sam ponosan na potporu koju ste mi vi pružili, koji živate i radite u tuđini, te poznajete zapadne standarde i način života, ali isto tako mogućnosti i nedostatke u domovini. Iznimno cijenim vaše mišljenje i vaša nastojanja te sam vam zahvaljan za sve što ste do sada učinili za domovinu. Stoga mi je vaša potpora iznimno priznanje koje obvezuje i potiče da još odlučnije radim u interesu naše hrvatske metropole ali i svakog hrvatskog čovjeka, ma gdje živio.

Vaš
Milan Bandić

+...+

Dobrotvorni koncert za izgradnju crkve Hrvatskih mučenika na Udbini

Stuttgart, München – U tjednu između 7. i 14. veljače Hrvatske katoličke zajednice u Baden-Württembergu, Hrvatska kulturna zajednica u Stuttgartu i Hrvatska katolička misija u Münchenu i ove će godine svećano proslaviti svog zaštitnika, velikana Crkve i hrvatskog naroda Bl. Alojzija Stepinca.

U petak, 05. veljače u koncertnoj dvorani Liederhalle- Beethoven-Sall,

Berliner Platz 1-3. u Stuttgartu održat će se veliki dobrotvorni koncert za gradnju crkve hrvatskih mučenika na Udbini. Sudionici programa su poznata hrvatska glazbena

imena Miroslav Škoro, Ivan Mikulić, Vanna i drugi sudionici programa. Pokrovitelj proslave je Milan Bandić, gradonačelnik grada Zagreba. Cijena ulaznice za stajanje iznosi 12, a za sjedenje 15 eura. Ulaz je u 19 sati.

U subotu 6. veljače koncert će biti održan i u Schrannenhall/Viktualienmarkt 15. u Münchenu. Početak je u 18 sati.

Ovim povodom biskup gospičke biskupije mons. Mile Bogović otvoriti će Stepinčeve dane u Stuttgartu i Münchenu. U HKM u Münchenu je predviđena i duhovna obnova koju će voditi dr. fra Ante Vučković profesor na KBF-u u Splitu.

BERLIN - ZAVIČAJNI KLUB „BROĐANI“ I GRUPA HRVATA IZ POSAVINE ORGANIZIRAJU TRADICIONALNU ZABAVU

Veseli se Posavino !

Zavičajni klub „Brođani“ Berlin e.V. i grupa berlinskih Hrvata podjetljom iz Posavine, organiziraju po deveti puta za redom, dobrotvornu zabavu pod motom „Veseli se Posavino“. Zabava se održava u subotu, 13. veljače, od 19 sati, na uobičajenom mjestu, u Gemeinschaftshaus Lichtenrade, na adresi Barnetstr/Lichtenraderdamm. Posjetitelje ove Posavske zabave u Berlinu, zabavljat će grupa „Domino“ iz Nürnberga dok će se za tradicionalne posavske zvuke pobrinuti braća Vidović koji za ovu prigodu dolaze iz Domovine. Cijena ulaznica za ovu, uobičajeno vrlo posjećenu zabavu je 15 eura a mogu posjećenu zabavu je 15 eura a mogu

Ugovor su potpisali dipl.ing. Ante Zovko, vlasnik tvrtke iz Heilbronna i članovi uprave kluba menadžer Mate Vuksić, predsjednik kluba Mate Čurčić, kapetan momčadi Stanko Čolak i trener Ingo Ramljak.

Piše: Mladen Palijan

Duhovni seminar u Rüsselsheimu

Rüsselsheim – U organizaciji Hrvatske katoličke misije iz Rüsselsheima od 18. do 21. žujka u Crkvi Isusova uskršnja i presvetog Trojstva (Katholische Gemeinde Auferstehung Christi und Heilige Dreifaltigkeit) u Thiringerstr. 17. u Rüsselsheimu, održat će se duhovni seminar koji će voditi dr. fra Smiljan Kožul i Dražen Bušić.

Duhovni seminar će se održati u sljedećim terminima: u četvrtak s početkom u 18 sati, u petak i subotu u 9 sati, a u nedjelju će se održati sveta misa s početkom u 11 sati.

Sve daljnje informacije mogu se dobiti u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Rüsselsheimu na broj telefona 06142 - 12270.

Sonja BRELJAK

Mariendorfer Damm 50-52
12109 Berlin

Tel.: +49 (0 30) 700 987 69
Fax: +49 (0 30) 705 93 85
www.city-pension-sanader.de
info@city-pension-sanader.de

*City
Pension
Sanader*

FÜR INDIVIDUALREISENDE UND GRUPPEN

Wir bieten zu fairen Preisen Unterkunft in unserem familiär geführten Haus im Berliner Bezirk Tempelhof-Schöneberg. Auf fünf Etagen befinden sich

- Einzelzimmer,
- Doppelzimmer,
- Dreibettzimmer,
- Vierbettzimmer,
- 5 Mehrbettzimmer (für 5-8 Personen mit Etagenbetten).

Alle Zimmer sind mit Dusche/Badewanne und WC ausgestattet, in allen bis auf die Mehrbettzimmer gibt es einen Fernseher.

Restaurant Galija

Otto - Suhr - Allee 139 / Ecke Lohmeyerstrasse
10585 Berlin - Charlottenburg

Tel.: 030 / 341 70 41
Fax: 030 / 342 81 20
Öffnungszeiten
von Montag bis Sonntag
ab 11:30 Uhr
www.galija.de

INTERMERKUR WEINHANDEL GmbH
Importe aus Kroatien

Siedlungsstrasse 32
42281 Wuppertal

Telefon 0202 88 44 67
Telefax 0202 88 45 68

E-Mail: info@intermerkur.de
www.intermerkur.de

ZPZ

Zagrebački Prometni Zavod d.o.o.
Zagreb Traffic Institute Ltd.

Tel: +385 1 3867 860
Fax: +385 1 3817 591
E-mail: sredisnji.ured@zpz.hr

EASA
e-examination
Provider

- ▶ **EASA**
- ▶ Tečajevi / Training Courses
- ▶ Poslovno savjetovanje / Consulting
- ▶ Ljudski resursi / Human resources

Piše: Dražen Bolješić

Ditzingen (Stuttgart) – Pod medijskim pokroviteljstvom internet portala www.slobodnalika.com u dvorani Stadthalla u Ditzingenu uz zabavni program i večeru ličkih kuhara održana je peta po redu večer pod nazivom „Liko moja u srcu te nosim“.

Manifestaciji su nazočili Joso Vuković, zamjenik načelnika Općine Brinje, Mirjana Božić, konzul savjetnik u Stuttgartu, p. Josip Štefančić, župnik u Križopolju, pokraj Brinja, Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu, Štefica Madračević, predsjednica HDZ ogranka iz Stuttgart-a fra Marinko Vukman, voditelj HKM u Sindelfingenu, fra Nediljko Brečić, voditelj HKM u Stuttgartu i mnogi drugi ugledni gosti.

Tradicionalna lička večer okupila je oko 1000 posjetitelja, gosti su došli sa svih

Folkloriši iz Brinje

KUD „Brinje“ iz Brinje, kod Otočca ima 41 članova. Osnovan je prije četiri mjeseca. Osim gostovanja u Zagrebu i Ditzingenu, folkloriši su nastupili i u HKM u Sindelfingenu. Predsjednik KUD-a je Željko Dasović, a voditeljica je Ivana Rajković.

www.HRSTYLE.com

++ DOMAĆA GLAZBA CD & DVD ++

% %

KUPUJMO HRVATSKO

HR STYLE

INES I BOŽE GAGRO Izgubili život u prometnoj nesreći, kćer darovala njihove organe

Spasili život djevojčici

Piše Katja RUŽIĆ

Kažu za njih da su bili predivan par. Da su se voljeli toliko da ni u smrt nisu htjeli otići jedno bez drugog... Kažu da Citluk više neće biti isti bez osmijeha Bože i Ines Gagro, bez supružnika koji su iza sebe ostavili četvero djece. Život su izgubili nedaleko od Karlovca u prometnoj nesreći, kada je s njima poginuo i njihov dugogodišnji prijatelj iz Sirokog Brijege - Dragan Kožul. Božo i Dragan bili su na mjestu mrtvi, a Ines se i dalje borila. Tako je Bog htio jer uloga Ines Gagro u ovom životu još nije bila završila. Dovozena je na KBC u Zagreb, gdje je ubrzo došla i devetnaestogodišnja Ana - najstarija kćer Ines i Bože kako bi bila uz majku. No, ozljede su bile preteške. Ines je umrla, a njenoj dijeti učinilo je nešto zašto joj je trebala lavovska snaga.

Zatražila je da se organi njeone majke doniraju drugima kako bi se spasili životi.

- Djevojčka je došla do nas i pitala nas mogu li se organi njeone majke donirati. Bila je iznimno staložena, iako se u njenom očima i na licu videjela velika patnja. Ja u svojoj karijeri nisam ni čula, a kamo li doživjela ovakav događaj - rekla je koordinatorica za donaciju orga-

na dr. Jasna Stoić - Brezak, koja je bila vidno potresena nakon ovoga događaja. Također, ona je dodala kako je djevojčica pitala mogu li se donirati organi njezinog oca, kako bi se spasio barem još jedan život. Liječnici su morali negativno odgovoriti na ovo pitanje jer je imala već je kucalo u drugom ljudskom bijcu. - Stanje pacijenta je bilo izuzetno teško, lijekovi više nisu pomagali. Presadili smo mu srce Ines Gagro i time spasili našeg pacijenta. On je već danas dobro, budan je, normalno diše, čak je počeo jesti - rekao je dr. Ivan Burcar koji je s svojim timom obavio operaciju, te dodačko današnji dan predstavlja novo rođenje za ovoga pacijenta, a sve zbog, blago rečeno, humanog čina kćeri supružnika Gagro. Da priča bude još nevjerojatnija, je tra Ines Gagro spasila su život jedne djevojčice u Njemačkoj.

mačkoj. Kako je rekao dr. Burcar, jetra je hitno transportirana u Njemačku jer je život djevojčice doslovno bio visio o koncu. - Dobio sam informaciju kako je jetra hitno transportirana i kako će život i te djevojčice spasiti. Nadam se da će ova dva spašena života pružiti barem djelične utjehu obitelji Gagro, osobito njihovoj djeći koja su sada ostala bez roditelja - naglasio je dr. Burcar te dodačko kako će organi Ines Gagro spasiti još minimalno dva života jer donacija organa je podrazumijevala i oba bubrega. Ono što je napravila Ana Gagro, malo koga je ostavilo bez suza. Ta mlada djevojčica, koja je ostala bez najvećih oslonaca u svom životu, u svojoj nezamislivoj tragediji pronašla je smisao. Pronašla je snagu i spasila živote nepoznatih ljudi koji možda nikada neće saznati tko su zaista bili Ines i Božo.

Ples pod maskama u Hannoveru

HANNOVER – Tradicionalna fašnička fešta u organizaciji župnog pastoralnog vijeća u Hannoveru održat će se u subotu, 06. veljače u misijskoj dvorani. Za ples pod maskama pobrinut će domaći glazbenici Robert i Marijan, a birat će se najljepša maska. Početak je u 19 sati. Ulaz je besplatan.

Dječji karneval

Bad Cannstatt – U subotu, 06. veljače s početkom u 17 sati u Salaher Str. 33, 70 327 Stuttgart – Wangen održat će se dječji karneval uz nastup mlađih folkoraša. Ulaz za maskiranu djecu uz pratnju roditelja je besplatan.

Fašnička proslava u Hamburgu

HAMBURG – U subotu, 13. veljače u Frickenhausenu u dvorani auf dem Berg održat će se tradicionalna proslava i ceremonija spaljivanja fašnika. Smaknuće fašnika biti će obilježeno bogatim zabavno-glazbenim programom, nastupom folklora i odabirom najljepše ma-

Božićne i novogodišnje proslave na posavskim posijelima

I ove godine u mjesecu prosincu bilo je veselo na božićnim i novogodišnjim proslavama diljem Bosanske Posavine. Od Derventskih brda do Semberskih ravnica pred kraj godine u rodni kraj stigli su Posavci sa svih strana svijeta da bi u svom zavičaju i obiteljskom okruženju i topolini na brojnim organiziranim posijelima i druženjima ispratili staru i dočekali Novu godinu. Na jedno od takvih posijela na prvi dan Božića održalo se u Ulicama, Brčko distrikt pristigli su Posavci iz Njemačke, Au-

strije, Švicarske, daleke Amerike i Australije. Dvorana Doma kulture bila je premašena da primi tisuću posjetitelja koje su uz zvuke starih instrumenata violine i šargije svojom pjesmom uveseljavali izvornaci Iliju i Marko Begić, Braća Domić, Baruša i Mrkulja i Željko Jurić. Dva desetaka kilometara dalje preko Save, u Županji održalo se sedmo tradicionalno Župansko posijelo.

I ovaj se put okupilo više od tri tisuće ljubitelja izvorne glazbe, a igralo se i pjevalo do ranih jutarnjih sati. Bo-

gata tombola, ugledni gosti iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine uveličali su program koji su izveli Braća Domić, Baruš i Mrkulja, Mara i Lole, Braća Geljić, Željko Jurić i KUD-a iz Kostrea i Slavonskog Broda. Na rasanku su gosti organizatorima proslave poručili – do godine se vidimo u isto vrijeme i na istom mjestu.

Voditelj programa bio je popularni Baruš s RTV Valentino iz Bijele, Brčko distrikt koji je bila medijski pokrovitelj proslave.

Boris Holide Baruš

Ceremonijal suđenja i spaljivanja fašnika u Frickenhausenu

FRICKENHAUSEN – U subotu, 13. veljače u Frickenhausenu u dvorani auf dem Berg održat će se tradicionalna proslava i ceremonija spaljivanja fašnika. Smaknuće fašnika biti će obilježeno bogatim zabavno-glazbenim programom, nastupom folklora i odabirom najljepše ma-

ske. Organizator održavanja središnje proslave je NK Marsonia iz Frickenhausena. Svi će posjetiteljima ovom prigodom uprava kluba ponuditi veliki izbor domaće hrane i pića.

Cijena ulaznice za odrasle je 5 eura, a za djecu je ulaz sloboden.

Nova knjiga o Franjevcima na hrvatskom govornom području

RÜSSELSHEIM – Fra Berkislav Nikić, voditelj Hrvatske katoličke misije u Rüsselsheimu nedavno je izdao svoju devetu knjigu pod nazivom Duhovna vertikalija. Svi 416 stranica p. Nikić posvetio je 800-toj obljetnici osnutka franjevačkog reda. Knjiga govori o Franjevcima na hrvatskom govornom području, svakodnevnom obiteljskom životu i povijesti Portugala i Fatime.

Za narudžbu knjige kontaktirajte fra Berkislava Nikića Duhovnu na broj telefona 0049 (0) 6142-12270. Cijena knjige iznosi 15 eura.

STUTTGART/TUTTLINGEN - OKUPILE SU SVE PRAVAŠKE STRANKE

Pravaši organizirali večer domoljubne glazbe

U subotu 12.12.2009.g. održana je večer hrvatske domoljubne glazbe "Hrvatska, Bosna i Hercegovina - jedna domovina" u organizaciji triju pravaških stranaka HSP-a, A-HSP-a i HČSP-a iz Stuttgart.

Slavlje je pocelo hrvatskom državnom himnom, nakon koje je pozdravnim govorom dopredsjednika stuttgartskog A-HSP-a Davida Dade Jambraka istican veliki značaj domoljubnog karaktera toga slavlja. Te je nazočne goste prisjetio na stoljetnu povezanost zemalja Hrvatske i Bosne i Hercegovine u kojoj vidi temelj i budućnost hrvatskoga naroda. Za dobro raspoloženje

i veseli ugodaj se pobrinuo pjevač hrvatske domoljubne glazbe Antun Oršolić - Tunja i Viš Upitnik iz Frankfurt. Pjesmom se prolazilo kroz sve hrvatske krajeve, narodnim, izvornim i veselim domoljubnim stihovima i melodijama, uz veliko zadovoljstvo i odobrenje starih i mlađih. Stoga je slavlje trajalo do sitnih noćnih sati.

Govornik stuttgartskog HSP-a Šime Balikić te večeri je govorio o gubitku pravaštva na političkoj sceni ako se ubuduće nebi stvorio jedan jedinstveni državovorni HSP. Krisitjan Bekavac povjerenik HČSP-a govorio je o opasnosti ulaskom Ravnatelja Hrvata iz svih krajeva. (DJ)

DR. ADOLF POLEGUBIĆ: ČEŽNJA ZA UZVIŠENIM - TRENUCI ZA RAZMIŠLJANJE, MEDITACIJE

Bog na kraju uvijek pobjeđuje!

U knjizi je objavljeno 46 meditacija podijeljenih u deset tematskih cjelina. Ispod svake meditacije je i datum njezina emitiranja. U početku su se meditacije emitirale u večernjim satima najprije subotom, a kasnije nedjeljom. Knjiga prigodnih meditacija "Čežnja za uzvišenim" dr. Adolfa Polegubića, glavnoga urednika mjesečnika hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj Živa zajednica, koji od godine 1978. objavljuje Hrvatski dušobrižnički ured u Frankfurtu na Majni, plod je njegove suradnje, od 2002. do 2009., u emisiji "Radio Forum" WDR-a (Westdeutscher Rundfunk Köln) iz Kölna u rubrici Katolička duhovna riječ "Trenuci za razmišljanje". Recenzenti knjige su dr. fra Šimun Štočić i dr. Danijel Labaš. U knjizi, koja je ujedno Polegubićeva osma u nizu, objavljeno je 46 meditacija po-

dijeljenih u deset tematskih cjelina. Ispod svake meditacije je i datum njezina emitiranja. U početku su se meditacije emitirale u večernjim satima najprije subotom, a kasnije nedjeljom. Naime, dr. Polegubić, zajedno sa skupinom hrvatskih svećenika, stalnih đakona i pastoralnih suradnika i suradnika iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj, suraduje u navedenoj emisiji prema godišnjem rasporedu, tako da je meditacije tijekom tih godina držao u različitim mjesecima, pa se i u tekstu meditacija osjeti raznolikost.

Osim što prati tijek crkvene godine, ne bježi ni od slobodnih tema govor o ljubavi, povjerenju, životu i životnoj prolaznosti, smrti, pitanju smisla života, roditeljskoj odgovornosti, bračnoj krizi, oprštanju i pomirenju, prijateljstvu, svetačkim

Marina Stojak

uzorima i sl. Meditacije su kratke i jezgrovite, uvjetovane kratkocm traja emisije, protkane prigodnim citatima. U sebi imaju jasnou ruku kako Bog na kraju uvijek pobijeđuje te kako nikada ne smije u život nestati vjera u pronalaznje izlaza, bez obzira koliko se čini da je problem velik i nerješiv. Meditacije su temeljene na autorovu životnom iskustvu. Autor bježi od dociranja i moraliziranja kao i od nedodirljivih tema. Kad čovjek živi život, sve je moguće. Stoga se ničemu ne čudi, ali uvijek ostaje s jasnom porukom kako se isplati živjeti kvalitetno, pozitivno, a to donosi smrak najprije pojedincu, a onda i onima s kojima se živi, bilo u obiteljskoj, crkvenoj ili pak društvenoj zajednici.

- Da. Usljedila je knji-

RAZGOVOR DRAŽEN BUŠIĆ VODITELJ DUHOVNIH SEMINARA

Piše Mirjana Stojak

Dražen Bušić je publicist i voditelj duhovnih seminara. Rođen je 1967. godine u Zagrebu. Stekao je teološko obrazovanje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i novinarsko na privatnom međijskom učilištu u Zagrebu. Više godina je radio kao vjerovučitelj. Vodio je i uređivao vjersku TV emisiju "Božji dodir". Objavio je pet knjiga, autor je četiri dokumentarna filma i brojnih novinskih članaka. Oženjen je i ima dvoje djece.

• Napisali ste niz zanimljivih knjiga? Zanimljivo je da su sve te knjige plod vašeg životnog iskustva?

• Držite i seminar?

Prve desetak godina započeli smo u crkvi sv. Križa s mjesечnim susretima molitvenih zajednica grada Zagreba. Nakon jednog susreta, za vrijeme kojega sam imao pouku, prišla mi je jedna časna sestra i rekla da ima "riječ od Gospodina" za mene. Sadržaj poruke je bio otprilike ovako: "Ići ćeš po cijelom svijetu i naviještaš Evandelje." I tako sam uskoro počeo sa seminarima, najprije u Hrvatskoj a zatim u Vojvodini, Njemačkoj, Švicarskoj, BiH. Bog je otvorio mnoga vrata zato što je to ljudima potrebno. Pojedini su joj dali samo nekoliko mjeseci života. Kad je došla kući, trebala je uzeti prvu tabletu nakih jakih lijekova. Obzirona da se počela osjećati bolje, nije uzela tabletu. Nakon mjesec dana otišla je na kontrolu. Lječnik joj je rekao da je potpuno zdrava.

veljača 2010.

veljača 2010.

Karizmatik je osoba koja djeluje u darovima Duha Svetoga

li smo čast voditi seminar u jednoj zaprešičkoj župi povodom otvorenja nove crkvene zgrade. Na početku seminara bilo je prisutno svega 15 ljudi. Kada smo to vidjeli, došlo nam je da se okreimo i odemo kući. Ali to je bila kušnja. Naime, župnik je zaboravio napraviti pravu najavu seminara jer je bio u poslovima oko dovršetka crkve. Došli su samo oni koji su vidjeli mali, jedva primjetni plakat. Dobro je da smo ostali jer je drugi dan Gospodin napravio jedno predivno čudo kada smo molili za prisutne. Jedna žena je došla na seminar s tumorom u poodmakloj fazi. Lječnici su joj davali samo nekoliko mjeseci života. Kad je došla kući, trebala je uzeti prvu tabletu nakih jakih lijekova. Obzirona da se počela osjećati bolje, nije uzela tabletu. Nakon mjesec dana otišla je na kontrolu. Lječnik joj je rekao da je potpuno zdrava.

• Vjerojatno ima onih koji su skeptični i ne vjeruju u ozdravljenja po molitvi?

Vidite, ja uvijek kažem, zašto bi vjerovali meni ako ne vjeruju Bibliji? Ljudi koji ozbiljno uzimaju Božju riječ znaju da je Biblija puna primjera najrazličitijih ozdravljenja, ne samo Novi zavjet već i Stari. Ti vjernici nemaju problem s time da povjeruju u to da Isus i danas ozdravlja. Oni koji Bibliju ne doživljavaju

mu se ispravila nogu pa nije morao ići na već dogovorenou operaciju. Sve ovo što govorim su provjerljive stvari. Dakle?

• Mnogi sebe smatraju karizmaticima i čudotvorcima. Kako vi to komentirate?

Najprije da raščistimo s tim što uopće označava pojam karizmatik. Riječ karizma dolazi od grčke riječi charisma a znači milost ili milosni, nezasluženi dar. Karizmatik je osoba koja djeluje u karizmama, darovima Duha Svetoga. Sv. Pavao je posvetio cijelu 1. Poslaničku Korinćanima darovima Duha. Ti darovi imaju jednu jedinu svrhu a to je: izgradnja crkvene zajednice. Zato sam uvijek jako tužan kada čujem da se ovaj pojam profanizira. Neznaličice kažu za nekog pjevača ili političara da je karizmatična osoba. Najčešće te osobe nemaju ništa s Duhom Svetim. Često se zapravo radi o osobama neuredna živo-

ta, ekscentricima, ponekad i bolesnicima. Osim spomenutih, različiti gurui i samozvani proroci vole da ih se proglaši karizmaticima i čudotvorcima jer tako lakše zavode mase. U Hrvatskoj je evidentirano više tisuća takvih čudaka, kojima je, uglavnom, konačni cilj jedino laka zarada.

• Kako vas prihvataju na seminarima u iseljeništvu?

Rekao bih, jako lijepo. Naši ljudi su svugdje po načini srdačni ali su i otvoreni za ovaj stil evangelizacije i poučavanja. S nekim od njih smo ostali povezani. Zanimljivo je vidjeti, kada ponovo dođemo u mjestu gdje smo već bili, kako ti ljudi duhovno rastu. Mnogi su primili nutarnje iseljenje i postali radosne osobe.

Ima slučajeva zaista velikih obraćanja i vraćanja Bogu i Crkvi nakon 20, 30 godina. To su prekrasne stvari. I uvijek je, i nama i tim ljudima, pomalo žao kada seminaru dođe kraj.

"Kako primiti potpuni Božji blagoslov za brak i obitelj", koja je, vjerojatno, najčitanija knjiga s tematikom braka i obitelji u Hrvatskoj. Prevedena je i objavljena na njemačkom jeziku a uskoro se priprema poljsko izdanje. Još bih izdvojio knjigu "Moja avantura s Bogom", koja je atipična autobiografija u kojoj opisujem svoj životni i duhovni put od obraćenja do danas.

DOMOTEX 2010.

Jedanaest hrvatskih proizvodača parketa na sajmu tepiha i podnih obloga u Hannoveru

Piše: Marina Stojak

HANNOVER: I ove su godine hrvatske tvrtke izlagale na najvećem svjetskom sajmu tepiha i podnih obloga Domotex 2010. koji se održao od 16. do 19. siječnja u Hannoveru.

Naši proizvođači su svoje proizvode na sajmu u Hannoveru predstavili na 450 četvornih metara izložbenog prostora.

U organizaciji Hrvatske gospodarske komore, Sektora za poljoprivredu, prehrambenu industriju i šumarstvo i Sektora za trgovinu, te u suradnji s Ministarstvom regionalnog razvoja, šumarstva i vodnoga gospodarstva paletu podnih proizvoda na zajedničkom standu prezentirali su Arkada

d.o.o iz Sračinca, Drvoprovod d.d. iz Jastrebarskog, Lipa d.o.o. iz Novog Marofa, PPS Galeković iz Mraclinice, Solidum Žužić d.o.o. iz Velike Gorice, Evolen d.o.o. iz Novske i Spačva d.d. iz Vinčevaca. Samostalno u hali 8 izlagali su Pan Parket d.o.o. iz Cačinca, Parketi Požgaj d.o.o. iz Bukovca, Exportdrivo d.d. iz Zagreba i Tora iz Brešovca. Iako je drvnopregradivačku industriju zahvatila kriza i veliki pad narudžbi na sajmu je nastupilo 1397 izlagачa iz 70 zemalja, a izložbene prostore razgledalo 40.000 tisuća posjetitelja.

U sklopu sajma na štandu Hrvatske gospodarske komore održan je i Hrvatski dan na koji su pozvani poslovni partneri iz cijelog svijeta. Idući sajam Domotex održat će se od 15. do 18. siječnja 2011. godine.

U Njemačkoj su u siječnju hrvatski proizvodači predstavili svoje proizvode na još dva sajma: u Münchenu na sajmu graditeljstva BAU i najvećem svjetskom sajmu namještaja u Kölnu.

Zum neuen Rathaus
Hotel - Restaurant
Gemütlichkeit in Belehrath

Benrather Rathausstr. 1
40597 Düsseldorf

Telefon: +49 (0) 211 / 71 66 66
Fax: +49 (0) 211 / 97 14 20 4

www.hotel-zum-neuen-rathaus.de

HEBERLING UND KELLER
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok
-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

BERLIN BROĐANI POKRENULI HUMANITARNU AKCIJU BOLESNU DJEVOJČICU Zahvaljujući dobroti "Brođana" Josipa ima šanse progledati

Sonja Breljak

Puno se nesretnih okolnosti dogodilo u životu djevojčice Josipe Matanović. Njezina teška životna priča dovela je nju i njezinu roditelje Draženku i Zorana u Berlin, gdje su ih ugostili i svu pomoć im pružili članovi Zavičajnog kluba "Brođani".

Što može više rastužiti od pogleda na bolesno i nemoćno dijete. I što razveseliti više od tračka nade da će djetetu biti bolje. U Berlinu su se roditelji bolesne djevojčice i članovi "Brođana", zajedno dali u potragu za Josipinim svjetlom. Jer, mala djevojčica, pored brojnih drugih zdravstvenih tegoba, ne vidi. Pomoć se potražila u berlinskoj Sveučilišnoj klinici Benjamin Franklin.

Do Berlina su Josipa i njeni roditelji prošli dug i težak put.

"Mi smo iz Vrhovine kod Slavonskog Broda, podno planine Dilj. To je mjesto od tristotinjak stanovnika. Moja supruga je prije skoro tri godine, prerano rodila blizance, Josipu i Josipu. Prema nalazima liječnika, imala je vrlo rijetku trudnoću u trudnoći. Najprije je bilo začeto jedno dijete, Josip, a potom, nakon dva-tri tjedna i drugo, Josipa. Rođeni su prerano, u 29. tjednu, carskim rezom, u zagrebačkoj Petrovoj bolnici. Djecak je bio napunio sedam mjeseci i djevojčica tek šest i pol. Josip je imao 1460 a Josipa 1280 grama. Bio je to težak porod. I supruga je bila u teškom stanju a djeca dva tjedna u inkubatoru" – priča Zoran Matanović.

Obitelj Matanović u ber-

linskoj su zračnoj luci dočekali članovi Zavičajnog kluba "Brođani". Osigurali im smještaj, odveli u kliniku na pregled, preuzezeli troškove, prevodili upute, savjete i zaključke liječnika, još prije dolaska u Berlin darovali 1500 eura radi pripreme za put, kupili za Josipu kolica sa toplom opremom.

Doprdsjednica kluba "Brođana" Elizabeta Kopić koja je nazočila pregledu male Josipe, zajedno sa njenim roditeljima ispričala naručila: "Profesor se istina ogradio ali i probudio nadu riječima. "Ne bih htio da roditeljima dam takvu nadu da misle kako će djetete nakon operacije vidjeti tako da čita i piše... a te profesorove riječi su bile dovoljno da se probudi nuda da za Josipu postoji mogućnost ugleda-

Što reći berlinskim Brodanima, nego od srca jedno veliko hvala

"Prije nego smo došli ovdje, u Garčinu kod nas uspješno organiziran dobrovorni koncert na kojem su sudjelovali mnogi i došli brojni posjetitelji da pomognu u liječenju Josipe. Postoji šansa i da moguću operaciju finansira hrvatsko zdravstvo, vidjet ćemo još. Puno ljudi je otvorilo svoje srce. Recimo, put do ovamo nam je omogućilo dvoje Nijemaca, ne poznatih ljudi koji kao poslovne partnerne poznaju naš zet. To su Anil i Wolfgang Bormann iz Luetzkampena. Čuli su za Josipin slučaj i ponudili pomoć. A što reći na postupke berlinskih "Brođana"? Prije sam čuo o njima ali ih nisam poznavao. Jednostavno, nemam riječi. Ne znam što bih rekao osim iskreno i veliko-hvala" - zaključio je Zoran Matanović.

Što može više rastužiti od pogleda na bolesno i nemoćno dijete. I što razveseliti više od tračka nade da će djetetu biti bolje. U Berlinu su se roditelji bolesne djevojčice i članovi "Brođana", zajedno dali u potragu za Josipinim svjetlom. Jer, mala djevojčica, pored brojnih drugih zdravstvenih tegoba, ne vidi. Pomoć se potražila u berlinskoj Sveučilišnoj klinici Benjamin Franklin.

**Organizirano
hodočašće u
Svetu zemlju**

SINDELINGEN - Od 27. veljače do 6. ožujka Hrvatska katolička misija iz Sindelfingena organizira hodočašće u Svetu zemlju. Duhovni voditelj hodočašća je fra Ante Vučković. Cijena puta je 1.350,00 €. U cijenu je uključen avionski prijevoz, 8 dana boravka u Svetoj zemlji, 7 noćenja na bazi polupansiona u dvo-krevetnim sobama u hotelu s četiri zvjezdice, ulaznice za posjet središnjim i crkvama (Jeruzalem, Betlehem, Nazaret), mogućnost kupanja u Mrtvom moru i posjet Tel Avivu, zdravstveno osiguranje... Sve ostale informacije mogu se dobiti u misiji.

Trodnevna korizmena duhovna obnova

ZÜRICH - Od 18. do 20. veljače u crkvi svetih Felicia i Regule, Hardstrasse 76, u Zürichu održat će se trodnevna korizmena duhovna obnova koju će predvoditi fra Branimir Musa. Ovaj molitveni susret koji organizira Hrvatska katolička misija iz Züricha održat će se prema sljedećem rasporedu: u četvrtak i petak, 18. i 19. veljače s početkom u 18 sati, a u subotu 20. veljače početak je u 13.30 sati.

Božićna proslava u Ingolstadtu

U Ingolstdatu je početkom prosinca u velikoj sali Sportgaststaette SV-Zucherring održana nikolinjska i božićna proslava.

U programu proslave sudjelovali su djeca i mlađi, a članovi folklorne skupine koja djeluje pri hrvatskoj kulturnoj zajednici "Croatia" Ingolstadt e.V. tom su prigodom izveli spletove plesova iz raznih hrvatskih krajeva.

Proslavu u Ingolstdatu organizala je Hrvatska katolička misija koju vodi don Niko Šošić.

MATO BLAŽANOVIĆ NEOBIČNI HOBI KRIMINALISTE U mladosti rocker, a danas graditelj gitara

Piše: Marina Stojak

Mato Blažanović, rodom je iz Bosanskog Šamca, Bosanska Posavina. Nakon završene osnovne i srednje škole odlazi u Zagreb na studij, gdje završava Pravni fakultet. Po dolasku u glavni grad nastavlja se baviti glazbom, njegovom vjećitom ljubavlju, koja je rođena još davno u rodnom kraju.

► Sa osam, devet godina kada sam imao prvi dodir s akustičnom, klasičnom gitarom.

Moj brat je bio na studiju, u sjemeništu u Visokom, odakle je dolazio doma, donosio gitaru i svirao. Danas je poznati akademski slikar. Tako je krenulo. Već tada sam osjetio nešto prekrasno, bile su to divne obiteljske večeri, svirale su se gitare i to je bilo nešto neobjašnjivo. U tim večerima dobio sam jednu životnu injekciju. To je nešto što se nemože opisati, prekrasan doživljaj, nešto posebno lijepo i ugodno, trenuci kojih se sjećate cijeli život. Jako sam to zavolio, došao sam do prve gitare i počeo svirati. Sa sedamnaest godina sam osnovao rock band. Bili smo jako dobri i nastupali smo na tamošnjim feštama i zabavama, trajali smo dok nisam završio gimnaziju. Zatim sam otisao na studije. Nastavio sam se baviti glazbom, ovoga puta isključivo akustika i gitara. Vrlo brzo čitam note. Uz studij i pravnu materiju koju sam žvakao svaki dan, svirao sam. Upoznao sam neke zagrebačke šansonjere i jedan od njih me pozvao da nastupamo zajedno. Tada sam prvi put osamdesetih godina stao na zagrebačku binu sa pjesmama, koje sam sam skladao. Upoznao sam i drugog zagrebačkog šansonjera, pokojnog Vladu Doleneca koji je bio jedan krasan čovjek, i počeli smo zajedno raditi. Bili smo duo Vlado i Mato. Napravili smo jedan li-

jepi repertoar naših pjesama koje smo izvodili na bezbroj mesta u Zagrebu, uključujući i dvoranu Lisinski. Jedno vrijeme prestao sam sa sviranjem, jer sam doživio jednu svoju osobnu frustraciju, želio sam prekinuti s tim, i posvetio se fakultetu. Počeo sam raditi i kao slikar, inače sva moja braća su slikari, i od toga sam se zapravo školovao. Devedesetih godina bavio sam se isključivo time. Kao pravnik počeo sam raditi u Ministarstvu unutarnjih poslova, gdje sam trenutno načelnik jednog odjela u upravi kriminalističke policije.

Glazba je ostala tu negdje, iako sam preostao aktivno svirati, prije sedam godina. U 40 tim godinama počela se spontano javljati ideja da počnem izrađivati gitare. I moj otac je radio s drvetom, svi ti elementi su se na jednom mjestu posložili u mojoj glavi, te sam o tom počeo ozbiljno razmišljati. Prikupljao sam litera-

turu, alate, i vježbao. Prvu gitaru sam napravio prije četiri godine, na njoj sviraju moja tri sina.

Svaki od njih ima gitaru koju sam ja izradio, svi sviramo, a kuća nam je puna tih instrumenata.

► Izrada gitare je vrlo zahtjevan proces, koji su presudni faktori pri izradi kvalitetne gitare?

Ja izrađujem koncertne klasične gitare i to je vrsta koju je najteže napraviti. Radi se s nekoliko vrsta drveta, vrlo tankih dašćica koje na vrlo poseban način morate obrađivati i spajati. To zahtjeva jednu veliku praksu i iskustvo. S jedne strane morate zajedno sve sklopiti da bi lijepo izgledalo, a s druge strane najveći izazov je zapravo dobiti jedan kvalitetan zvuk. To je i razlog zbog čega to uopće i radim. Cijeli svoj život tražim taj određeni ton i mislim da sam došao do elemenata koji bitno utječu na karakter tog zvuka, na njegovu ljepo-

tu i dužinu trajanja. Osjetio sam da mogu upravljati tim elementima, što je inače vrlo složeno i to pokušavaju objasniti na razne znanstvene načine, manje-više neuспješno. Najvažnije je imati dobru intuiciju. Svako drvo daje određenu vrstu tona, ali i daje izgled i ljepotu instrumenta. Imam puno vrsta drveta, a osnova je, na vrhu gitare na rezonantnoj ploči. Ta ploča se radi islučivo iz jedne ili dvije vrste drveta. Tu nema puno mogućnosti biranja, radi se o smreci koja se najčešće koristi, i cedru.

O kvaliteti drveta ovise ljetopis zvuka. Kada su u pitanju stranice koje se savijaju i leđa, može se primjeniti više materijala, uglavnom su to egzotične vrste, kao što su južnoamerički, indijski, i blazilski palisander i favor. Potrebne su posebne vrste za vrat, različite vrste mahagonija, a na gornji dio vrata najčešće se stavljaju ebanovina. Oko četiri mjeseca radim jednu gitaru.

BERLIN NAJSTARIJI OGRANAK HDZ-a U NJEMAČKOJ OBILJEŽIO VRIJEDNU OBLJETNICU HDZ proslavio 20. rođendan

Piše Sonja BRELJAK

Berlinski ogrank HDZ-a „Stjepan Radić“, s kraja godine koja je prošla, obilježio je vrijednu obljetnicu, 20 godina od početka rada i djelovanja. Obljetnica dobija na većem značenju kada se zna da je upravo berlinski „Stjepan Radić“, najstariji HDZ-ov ogrank u Njemačkoj, osnovan 12. studenog 1989. godine, tek par mjeseci nakon osnivanja Hrvatske demokratske zajednice u Hrvatskoj.

Tim povodom, vodstvo HDZ-a u Berlinu je u dvorani Hrvatske katoličke misije organiziralo rođendansku proslavu za svoje članove i prijatelje, goste iz Berlina, Njemačke i Domovine. Proslavi su poređ članova HDZ-a „Stjepan Radić“ nazočili i počasni gosti, veleposlanik RH u Njemačkoj dr. Miro Kovač i njegov suradnik Daniel Glunčić, potom gošća iz Domovine, Ivanka Rokandić, saborska zastupnica i potpredsjednica Kluba HDZ-a u Hrvatskom saboru te članica Odbora za Hrvate izvan Hrvatske. Rođendanskoj proslavi berlinskog ogranka HDZ-a nazočili su i gosti iz Hamburga, predsjednik tamošnjeg ogranka i predsjednik Koordinacije Sjeverna Njemačka, Božidar Trčak te članovi hambur-

škog ogranka, Stjepan Barbarić, Nela Barbarić i Đurđica Sili. Događaj je imao i njemačkog gosta, Joachima Laubea, člana, HDZ-u bliske stranke, CDU općine Reinickendorf. Proslavu nije propustio ni svojevrsni domaćin, berlinski župnik fra Petar Čirko. A nazočili su i predstavnici Saveza, udruga i društava berlinskih Hrvata. Za ukusne zalagaje ove proslave pobrinuo se dopredsjednik ogranka HDZ-a, ugostitelj i vlasnik berlinskog restorana „Medaillon“, Ante Šolić dok su se u spravljanju poslastica iskazale vrijeđne članice HDZ-a.

Nazočnima se ponaprijе obratilo predsjednik ogranka „Stjepan Radić“ Krešo Urban te prepustio riječ i ostalima koji su imali iznijeti važne stvari iz prošlosti i sadašnjosti HDZ-a u Berlinu i šire. Ponajprije je riječ dvoje izrekao fra Petar Čirko. – Nastoji se ponekad pokazati kako crkvi nije mjesto u politici. No, crkva ne može bez ljudi a ljudi ne mogu bez politike. Ona je savjest ljudi i politike i podizat će svoj glas, jer to je i demokratsko pravo svakoga, uvijek kad to bude potrebno, rekao je kratko berlinski župnik cestitajući HDZ-u u Berlinu vrijednu obljetnicu.

Potom je govorio Stanislav Halužan, bivši dugogodišnji predsjednik HDZ-a u Berlinu.

dišnji predsjednik „Stjepana Radića“ i aktualni predsjednik Koordinacije Sjeverna Njemačka, prisjećajući se kako je osnivanje HDZ-a uslijedilo nedugo nakon što je Hrvate u Berlinu, u listopadu 1989. godine, posjetio Franjo Tuđman. Podsjetio je Halužan na vrijeme kada su Hrvati Berlina samo u 1992. godini poslali najmanje stotinu milijuna maraka. – Za jedan veliki dio te pomoći zasluzni su i članovi našeg ogranka. Svaki naš pojedinac je u brojnim akcijama radio i lobirao za Hrvatsku. Želim istaknuti da i bez nas u seljeništvu i naših u domovini, Hrvatske ne bi ni bilo, rekao je Halužan.

Istog vremena i početka rada HDZ-a u Berlinu podsjetio se i Zvonko Žaper, prvi predsjednik berlinskog ogranka. – Kako se to događalo? Poklapao se plan predsjednika Tuđmana sa planom iseljene Hrvatske. Naši su interesi bili zajednički. On je htio da se nešto učini a mi smo jedva dočekali da takav čovjek dođe. Htio je da budemo članovi, trebao je podršku i trebao je novac. I sve je to i dobio. Objećao nam je Hrvatsku po uzoru na zapadni svijet - rekao je Žaper.

– Naš ogranc je narastao na 600 članova. Sa osam predstavnika smo bili na

BERLIN ZAVRŠIO 75. INTERNACIONALNI SAJAM PREHRAMBENIH I POLJOPRIVREDNIH PROIZVODA

Hrvati na "Zelenom tjednu"

U njemačkoj metropoli je završio desetednevni, prvi s početka godine, internacionalni i tradicionalni sajam prehrambenih i poljoprivrednih proizvoda poznat pod nazivom „Grüne Woche“, odnosno „Zeleni tjedan“. Sajam je po 75. putu otvorio svoja vrata brojnim stručnjacima, zvanicnicima i posjetiteljima. Za posjetu hrvatskom štandu njemačka ministrica je poželjela dobrodošlicu Hrvatskoj a hrvatski predstavnici su zahvalili na njemačkoj potpori te ponu-

dili ministricu hrvatskim specijalitetima, likerom tvrtke Đanić iz Podgorača te ju darivali i originalnom, slavonskom šljivovicom. Inače, na hrvatskom štandu od četredesetak četvornih metara, organiziranom od strane Ministarstva poljoprivrede i Gospodarske komore, ove godine se predstavila trgovina hrvatskim specijalitetima „Dalmatin“ iz Berlina koju vode Ruža i Mario Konča, u suradnji sa partner-tvrtkom Budimir export-import, vlasnika Petra Budimira iz Bad

Sonja BRELJAK

DVA MEĐU STO: MEĐUGORJE BI USKORO MOGLO POSTATI SVJETSKI TENISKI RARitet

Tenisko čudo u Medugorju

Piše Ivan Herceg

Mali gradić od 4.500 žitelja i oko 1000 obitelji Međugorje, u svijetu poznato hodočasničko mjesto, imalo je dva tenisača u na Australian openu svjetski poznatog Marina Čilića i senzacionalnog Ivana Dodiga, koji je u najvećoj pobjedi karijere eliminirao španjolca Juana Carlosa Ferreru. Međugorje bi uskoro moglo postati svjetski teniski raritet - najmanje mjesto s dva igrača među 100 najboljih na svijetu. Marin Čilić je trenutačno 14., a Ivan Dodig, nakon ove velike pobjede, 150. na ljestvici ATP-a. Još jedna zanimljivost veže ova dva tenisača oba stanuju na udaljenosti od 300. metara u naselju Krstine u Međugorju, a imaju petero braće sportaša. Čilić nogometna

ša Vinka, košarkaša Gorana i tenisača Milu, dok Dodig ima teniske trenere međugorske teniske škole Željka i Mladenu.

Prije hrvatski rekret Marin Čilić je rođen 29. rujna 1988. godine. Ima 82 kg, a visok je 197 cm. Trenutačno živi u Zagrebu. Igra desnom rukom. Omiljena mu je tvrda podloga, a tenis je počeo trenirati od 7. godine. Trener mu je Bob Brett, nekadašnji učitelj Gorana Ivaniševića.

Manager mu je najstariji brat Vinko poznat po nadimku Vinan, koji igra mali nogomet. A najmladi brat Mile igra tenis i marljivo kopira sve što Marin radi. Njih dvójica se najviše razumiju budući da najviše razgovaraju o „bijelom sportu“. Treći brat Goran je košarkaš. Otac Zdenko i majka Koviljka redovito prate sve susre-

te svoga sina putem satelitskog programa. Trenutačno je 14. tenisač svijeta, što mu je najveći teniski ranking do sada. Prvo ime hrvatskog „bijelog sporta“ uživa u majčinoj kuhiñji, kao svaki pravi Hercegovac vozi Mercedes - popularnog „okana“.

Na naš upit kada će biti među prvih 10. u svijetu, dao je do znanja kako on o tome puno i ne razmišlja.

-Igram dobro. Pobjedu-

I hrvatski tenisač Ivan Dodig rođeni je Međugorčanin. Od 1993. godine bio je član TK Međugorje.

jem, a rezultati će doći, a time i ranking napredovati... - kazao nam je uvijek hladnokrvni Čilić.

Hrvatskom tenisaču Marinu Čiliću, najveći dosadašnji uspjeh karijere, svakako, osvajanje juniorskog Roland Garrosa, a potom je bio i prvi junior svijeta. Kad je Međugorje vrlo staloženi i mirni Marin najviše vremena provodi sa svojom obitelji braćom Goranom, Vinkom i Milom, majkom Koviljkom, te ocem Zdenkom, prati internetske stranice na kompjutoru i malo se provozava budući da je položio vozački ispit, a svakodnevne teniske obaveze gotovo ga sprečavaju da vozi automobil. U međugorskom Caffe baru Scudetto, najblizem ugostiteljskom objektu do njegove obiteljske kuće na međugorskim Krstinama, Marin Čilić navrati kako bi se susreo s Međugorčanicima i prijateljima. Ovaj objekt vlasništvo je poznatog bivšeg nogometnika zagrebačkog Dinama i reprezentacije Hrvatske Vladimira Vasilja. U Sanremu kod svog trenera Boba Bretta Marin Čilić pripremao se za Australian open. Kad je bio još klinac u Čiliću je biranim riječima govorio Goran Ivanišević koji ga je i povezao s Brettom.

I hrvatski tenisač Ivan Dodig rođeni je Međugorčanin. Rođen je 02.01.1985. godine u Međugorju. Od 1993 godine bio je član TK Međugorje. Svoj neosporno veliki talent pokazao je kao dječak. Kao desetogodišnjak bio je prvak BiH. Bio je prvak ove države u svim kategorijama, pa i u konkurenциji juniora. Kao daleko najbolji tenisač u BiH bio je od

17. godine Davis Cup reprezentativac BiH. No, najveće uspjehe počinje ostvarivati prelaskom prije nepune tri godine u Republiku Hrvatsku, gdje je ubrzo postao i članom njene Davis Cup reprezentacije. Stoga se može dogoditi da uskoro za Davis Cup reprezentaciju Hrvatske igraju dva Međugorčanina Marin Čilić i Ivan Dodig.

Ivanov otac Tomislav poznati je međugorski turistički djelatnik, inače, i teniski sudac, a majka Davorka trgovkinja. Njegov stric Žarko dug je u tenisu i rukometu u ulozi trenera i ova dva sporta u Međugorju ne bi se mogla zamisliti bez njega. Cijela obitelj je sportska i velika je podrška Ivanu.

- Ivanova pobjeda protiv Ferrera je posebno proslavljen!

Da, obiteljski, s prijateljima ovdje na međugorskim Krstinsma- kaže otac Tomislav. -Je li ovo najveća njezina pobjeda u karijeri?

-Da, kazao nam je kako raspolaženi i sretni otac Tomislav nudeći da u to ime nazdravimo visnjem.

- Je li ovo prilika da Ivan ode u sami teniski vrh?

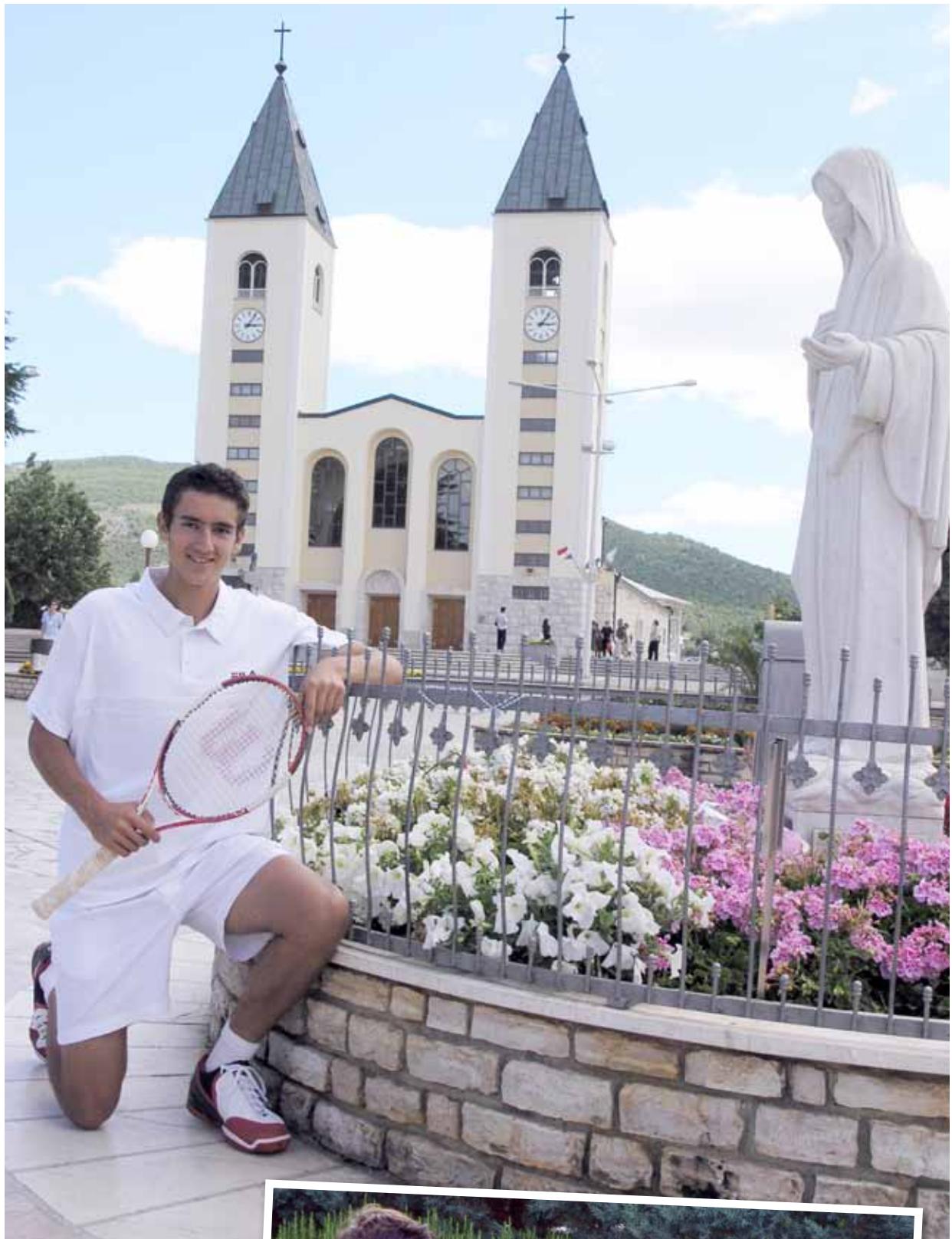
-Zasigurno jest. On je veliki radnik i borac u tenisu i očekujemo nove velike uspjehe.

- Sto ga je do sada kočilo da ide naprijed?

- Imao je jako težak put s puno odricanja. Najviše su mu pomogli roditelji. Kad je došao u profesionalni tenis financijski ga je pomagao Juraj Ivanković. Sve do odslaska u Njemačku tenisku Akademiju. -Ističe ivanov najstariji brat Željko kojeg smo susreli nakon trenerskog teniskog rada na Sportsko-rekreacijskom centru u Međugorju.

- Gdje Ivan trenira i tko mu je trener?

- Trener mu je Nijemac Jan de Witt, a trenira u Akademiji Gerry Weber Breckpoint Team u Halleu u Njemačkoj. Radi u timu s Troickim (20. u svijetu) i Chiudinielom (50. u svijetu)

Medugorje, u svijetu poznato hodočasničko mjesto, imalo je dva tenisača u na Australian openu svjetski poznatog Marina Čilića i senzacionalnog Ivana Dodiga

NEKADA SU HRVATI MASOVNO IŠLI 'TRBUHOM ZA KRUHOM' U SVIJET,

Njihova bauštela je sportski teren

Piše Mate Horvat

Nekada su Hrvati masovno išli 'trbuhom za kruhom' u svijet. Najčešće su to bile Njemačka, Austrija, Švicarska. Kopali su kanale, gradili su ceste, hotele, neboder... Toliko su bili omiljeni da su ih prozvali gastarbeiteri. Gradili su i nogometne stadione, sportske dvorane... Sve to radili kako i njihova djeca ne bi morala 'trbuhom za kruhom' u daleki svijet. Ali ipak su otišla. Nisu ni naslućivali da će tribine koje su upravo oni gradili skandirati imena njihove djece. Dok su oni lomili leđa da iz-

grade tribine, navijači danas lome jezik' da izgovore Rakitić, Lacković, Duvnjak, Šimunić, Kovač. Najveća je naravno nogometna kolonija. Odavno su hrvatski nogometari bili cijenjeni, kao i gastarbeiteri, omiljeni da ih se čak može nazvati i gastsportleri. Primjerice, današnji hrvatski izbornik Slaven Bilić ubrzo nakon dolaska u Karlsruhe postao je kapetan tog kluba. Prvi na travnjaku, prvi u svačioni. Sto je bio prvi slučaj da je neki stranac kapetan tog kluba. Pardon, ne neki stranac, nego stranac iz Hrvatske. Gastsportler Slaven Bilić. Kasnije je u Stu-

ttgartu kapetan bio još jedan hrvatski 'Vatreñi' Žvonimir Soldo. Danas je glavni trener u Kölnu. S njim je u ovom klubu i vratar Miro Vravodić. Posebna priča je Ivica Olić. Dugo je lutao. Tražio se po istočnoeuropejskim destinacijama. Bio osporovan. Dolaskom u Njemačku je procvjetao. Dolaskom u Bayern ostvario vrhunac svoje karijere. Ali dolaskom Luisa van Gaala za trenera, bio je zapostavljen. Sugrači su mu kupili i darovali deku. Da mu ne bude hladno na klupi. Kada je Bayern upao u križu, bio je jedina nuda van Gaalu. Počeo je za-

bijati, najbolji njemački klub ostavio je u Europi, a suigrači ga danas pitaju onu deku. Da im ne bude hladno dok sjede na klupi i čekaju da Olić izđe pred sami kraj susreta kako bi trener dobio malo vremena, a on ovacije Allianz Arene. Ovacije često dobija i njegov sugrač u ovom klubu Danijel Pranjic. U Hoffenheimu igra Joe Šimunić. On je iz Australije došao u Njemačku 1997. godine i više je nije napuštao. Cini se da i neće. Najprije je tri godine igrao u Hamburgu, potom čak devet godina za Herthu, a sada je u Hoffenheimu. Ivica Banović, također, ima dugi staž u Bundesliga. 2000. godine došao je Werder iz Bremena gdje je igrao četiri godine, potom je preselio u Nürnberg, a sada je već dvije godine u Freiburgu. Nakon njega, 2005. godine u Werder je došao Jurica Vranješ, koji je još uvijek u tom klubu, a ranije je branio boje Stuttgarta i Bayera iz Leverkusena, za vrijeme najblistavijih dana ovoga kluba. Dijete hrvatskih gastarbjatera, rođen u Švicarskoj Ivan Rakitić, također je u Bundesligi i igra u Schalkeu, a prije toga branio je boje švicarskog Basela. Otkako su Basel napustili on i Petrić hrvatski nogometni utjecaj u Švicarskoj naglo je splasnuo. Tako da tamo igraju samo David Sugar, vratar Bellinzone, Mario Gavranović u Xamaxu iz Neuchatela, te Ivan Martić u St. Gallenu. Rakitićev sugrač iz Basela Mladen Petrić golove danas zabija za Hamburg. Nema sugrača iz Hrvatske, ali zato ima sugrađana među sportašima. U Njemačkoj značajnu ulogu igraju i rukometni kauboji. Nedavno su snimali reklamu za jednu mobilnu mrežu u kojoj se pitaju koliko Hrvata ima u Hamburgu. Ne znamo im odgovoriti, ali od svih njemačkih gradova hrvatskih sportaša ima najviše u Hamburgu. U najboljem svjetskom klubu Hamburgu,

Danas je trener u Red Bullu, u kojem igra i Nikola Pokrivač, a među mladima koje trenira Kovač je i Ante Čorić: Za njega kažu da je jedan od najtalentiranijih hrvatskih nogometara i u Salzburgu ga ljubomorno skrivaju od očiju javnosti, ali se takav talent, ipak, nije mogao sakriti, pa je već bio u Londonu, u Chelseaju.

A DANAS SE NJIHOVOJ DJECI KLIČE NA SPORTSKIM ARENAMA

Njihova bauštela je sportski teren

NJEMAČKA
nogomet
Miro Vravodić i Žvonimir Soldo u Kölnu
Danije Pranjic i Ivica Olić u Bayernu
Ivan Rakitić u Schalkeu
Joe Šimunić Hoffenheim
Jurica Vranješ Werder
Ivica Banović Hoffenheim

rukomet
Igor Vori, Blaženko Lacković i Domagoj Duvnjak Hamburg
Nikola Blažičko Lübecke
Drago Vuković i Vedran Zrnić Gütersbach

ŠVICARSKA
nogomet
David Šugar Bellinzona
Mario Gavranović Xamax Neuchatel
Ivan Martić St. Gallen

AUSTRIJA
nogomet
Silvije Čavlina Linz
Nikola Pokrivač Salzburg

Snimio Jerko Kajč

SD CROATIA JUNIORI BERLINSKOG KLUBA PROSLAVILI USPJEŠAN ZAVRŠETAK SEZONE

Domjenak u novim prostorijama

Željko Cerić

Juniori SD Croatije proslavili su završetak uspješne sezone uz zajednički božićni domjenak zajedno sa roditeljima, sponzorima i gostima u svojim novim prostorijama kluba na adresi, Ofenerstr./Glasgowerstr. - u općini Wedding. Voditelj omladinskog pogona, Darko Pencinger je uspio uz pomoć sponzora SD Croatije prikupiti novčana sredstva za konzumaciju iča i pića, kao i prikladne poklone svim sudionicima ovog božićnog domjenaka. Darko Pencinger je u ulozi djeđa božićnjaka svim naznačnim podjeljilo poklone u vidu majica i trenerki na kojima su bili amblemi SD Croatije. Iako često prepričani sami sebi, uspjeli su skromnim sredstvima upriličiti dostoјanstveni oproštaj od tekuće godine, a iz govora trenera i

voditelja omladinskog pogona dalo se nastutiti da su zadovoljni s angažmanom roditelja i juniora i da planiraju još bolju i čvršću međusobnu suradnju - na korist svih zaljubljenika u nogomet.

Zamolili smo voditelja omladinskog pogona, Darka Pencingera, da nam u kratkim crtama ispriča pojedinosti u i oko rada junira SD Croatije: - Atmosfera se dosta popravila, nakon što smo ljestos imali dosta turbulentnih situacija u omladinskom pogonu, započeo je svoju priču Darko. - Mentalno imamo oko 30-tak igrača u juniorima, a od toga je 20-tak vrlo aktivno. Ja sam silom prilika morao preuzeti ovu dužnost, nakon što su dotadašnji dužnosnici podnijeli ostavke. Zahvalili smo Darku na ovim lijepim riječima, ali nismo se mogli oteti dojmu da je tužan i razočaran što je komunikacija s upravom kluba dosta skromna i "si-

konsolidirati redove i uz sve-srdnu pomoć trenera Marija Jurčevića, novih sponzora koje sam pronašao i pojedinih roditelja sada smo na pravom putu. Svi ovi mlađi ljudi koji igraju za našu Croatiju su veliko bogatstvo i o tome moramo i te kako voditi računa. To su mladići od 15 do 18 godina, dakle, dječa koja se nalaze u prijelaznom razdoblju odrastanja i vrlo je važno da se na ovakav način druže.

Naime, uz šport i fer natjecanje uklapaju se postepeno u svijet odraslih, a mi stariji im moramo biti neka vrsta svjetionika i pripremiti ih da budu na ponos svojih roditelja, ali i naroda kojemu pripadaju.

Zahvalili smo Darku na ovim lijepim riječima, ali nismo se mogli oteti dojmu da je tužan i razočaran što je komunikacija s upravom kluba dosta skromna i "si-

romašna" jer, ako se ne vodi dovoljno računa o mlađima i onima koji dolaze, onda je i budućnost kluba kao takvog vrlo upitna i neizvjesna! Nakon dolaska nove uprave na čelo kluba (proleće, 2009 godine) predsjednik Franjo Husajina nam je rekao da im je želja i cilj osnovati i više sekcija juniorskih uzrasta i da se radi na tome da bi se u taj projekt uključili ponajprije roditelji one djece, koja bi igrala i trenirala u tim sekcijama.

NK MARSONIJA U FRICKENHAUSENU U "HALLE AUF DEM BERG" ODIGRAN JE TRADICIONALAN TURNIR

Mali nogomet okupio zemljake

U Frickenhausenu u "Halle auf dem Berg" odigran je tradicionalni nogometni turnir NK Marsonije. Bilo je ukupno prijavljeno 30 ekipa.

Zanimanje za ovaj Marsonijin turnir je već godinama. Dvorana je bila prepuna, a uprava se potrudila da tu budu svi ugošćeni sa jelom i pićem.

Turnir nam je uljepšao i naš folklor "Ruža" iz Filderstadt, koji već nekoliko godina surađuje sa NK Marsoniom, znači od način tracionalnih zabava, kao što su sv. Nikola i Fasching pa do naših zimskih i ljetnih turnira u dvorani i na stadionu.

Folklorno društvo "Ruža" nije nas ovaj put zabavljalo u pauzi turnira sa nekim od naših hrvatskih lijepih plesova već sa jednom utakmicom u kojoj su nastupale samo žene.

Bilo je jako zanimljivo gledati kako igraju nogomet

tinjak djece a uz njih dođu i njihovi roditelji pa naša dvorana uvijek bude puna. Da se vratim na naš ovogodišnji turnir koji je sportski završio kao i što je počeo. Nogomet je bio izvrstan, navijači su u našem južnjačkom temperaturom navijali za svoje ekipe.

Neke folklorne skupine su i nabrojati i ovim putem im se zahvaliti na podrscu u organizaciji naših zabava a to su: "FD Ruža" iz Filderstadt, "FD Tamburica" iz Esslingen, "FD Vukovar" iz Veihingen Enz, zatim dječji folklori iz Filderstadt, Nürtingen i Esslingen. Sa dječjim folklorom smo zaista uspjeli pogoditi kako se radi jer vjerujte dođe nam po sto-

sponzora "DD-Kabelkonfektion". Četvrti mjesto osvojila je ekipa "Karlovacko pivo" također sastavljena uglavnom od igrača NK Marsonije. Sve pobjedičke ekipe bile su nagradene novčano i sa pokalima, a tu je pokal dobita i ekipa "Wolfslugen 73" inače ekipa od naših divnih ljudi koji se već od 73 godine sastaju svake nedelje u 10 sati u Wolfslugenu i tu igraju za svoju dušu i zdravlje. Pokal

**Predsjednik
NK Marsonie
Mato Sirovina**

su dobili za Fair Play jer ove godine su čak došli sa svoje dvije ekipe, a među njima je bio i najstariji natjecatelj koji 76 godina. Još igra nogomet svake nedelje od 10 pa do 12 sati. Možda ovaj članak da poticaj i drugim našim sportskim udrugama iz cijele Njemačke da pokušaju zajedno da djeluju i da tako se međusobno pomazu.

Na po puta prema Splitu, mome rodnom cvitu, suzu će pustit, neću je krit.

Antonia Dragan, 9. razred, Kiel

veljača 2010.

veljača 2010.

Literarni radovi osmoškolaca iz Vauda i Ženeve

Kruh moje bake

Dane kruha u Ženevi obilježili smo uz prigodne učeničke priče, a i neke mame su nas ugodno iznenadile pričama o kruhu iz svojega djetinjstva te velikodušno otkrile recept za najbolji bakin kruh.

Bakin kruh

Moja baka redovito peče kruh. Stavlja razne sjemenke i meni se to svida. Bakin kruh mi je puno bolji od kuhovnoga. Čim se malo ohladi, namaže ga putrom, medom, džemom, maslacem od kikirikija...i odmah ga pojedemo!

Natasha Živković, 6.r.

Bakin kruh

E, da, sjećam se je kruha moje bake itekako dobro. Kod moje bake kruh su zvali hljeb i mene za tu riječ veže puno spomena. Kad pomislim na tu riječ, moja prva sekcija juniorskih uzrasta i da se radi na tome da bi se u taj projekt uključili ponajprije roditelji one djece, koja bi igrala i trenirala u tim sekcijama.

Sve počinje od izbe, hladne prostorije koja je vezana za kuću, u kojoj se čuva

ju namirnice za kuhanje. U toj prostoriji mi djeca nikada nismo bili dobrodošli i ja kao poslušno dijete rijetko sam se upuštala u njen istraživanje. Sad mije baš žao. U izbi se nalazio ogroman drveni sanduk u koji bi sigurno stalo četvero desetogodišnjaka. No, naravno, tamo se nisu čuvala neposluda djeca nego najvažniji sastojak kruha. Sigurno znate što je to. Brašno! U drvenom sanduku izvadila iz tepsije i stavila da se hladi. Ja i sad mogu u sjećanje dozvati taj miris, samo zatvorim oči i njam! Tako me mamio taj topli ručni hljeb, kako bi ja radojela te tople hrskave kori-

ce! Na moje molbe dolazio bi uvijek isti odgovor: "Ne smije se jesti vrući hljeb, hće li da te zabolji stomak?!" Nikog nije bio briga što on više nije tako ukusan i prijeđao je kad se ohladi.

vi najbolji kruh, a ja joj volim pomagati.

Andrea Bilić, 5.r.

Bakini kolači su najbolji

Znam da mnoge bake prave dobre klače, ali moja baka... to je nešto posebno. Kada osjetim miris vanilije u njezinoj kuhinji, tada sam siguran da peče moj omiljeni kolač s višnjama. Znaju naše bake što mi volimo, samo ja nekad ne mogu odlučiti jesu li mi draži slani ili slatki kolači.

Tin Udovičić, 4.r.

Obitelj na okupu

Ugodno mi je kad smo svi zajedno: baka, mama, ja... Svi sjedimo pored pećnice i razgovaramo o svemu. Za to vrijeme baka, mama i teta naprave puno kolača i kruha u kratkom vremenu nema ni mrvice!

**Mirjana Lučić, mama
Natasa Živković**

Bakin kruh

Moja baka iz Hercegovine pravi najbolji kruh. Pravi ga ispod sača, a ja je gledam i ponekad joj pomazem da pripremi vatrnu i donesem joj drva. U Hercegovini svatko govoru da moja baka pr-

Pitaju me kako voliš Hrvatsku, a u Njemačkoj živiš, stvaraju muku.

Ne mogu bez nje! Čaća mi se za nju borio, u to mu vrijeme nikada nije srce izgorilo.

Bog je uz mene, moja je snaga, prati me moja raspoložena vaga.

Moje more koje blista, moje žito koje raste, moj Hajduk koji cvita, moje zapjevale laste.

Domovino moja vratit će se ja, vratiti k tebi, draga moja Hrvatska!

**Ana-Marija Čapin
9. razred, Kiel**

JOŠKO ČAGALJ JOLE DESET JE GODINA NA DOMAĆOJ SCENI A OVIH DANA OBJAVIO JE PETI STUDIJSKI ALBUM "ODIJELO"

Nisam zvijezda ja sam Jole zabavljač iz Zagvozda

Piše Magdalena Ivić

Deset godina na domaćoj glazbenoj sceni Joško Čagalj Jole obilježio je novim albumom "Odijelo", za kojeg kaže da je album njegova životna i vrhunac njegove karijere. Pjesme "Ptice putuju", "Otvori mi dragu", "Dva broja manja" postali su hitovi i prije nego li su objedinjene na albumu, a

skladba "Samac" hit je godine 2009.-te u kategoriji zabavne glazbe. Popularni Jole cijelo nas je ljeto tim pjesmama zabavljao, nema gdje ga bilo nije jer, nema dvojbe, kad su u pitanju fešte Jole je najtraženiji pjevač. Čak je i zagrebačka promocija albuma bila jedan veliki tulum na kojem je Jole otpjevao skoro svih 15 pjesama s novog albuma, jer teško

mu je bilo jednu izostaviti. - Na albumu nema ni jedne pjesme koja je slučajno upala, svaka ima svoju priču i svoje mjesto. Album se zove "Odijelo" po jednoj skladbi koja priča o tome kako je jedan momak imao neozbiljan pristup prema svojoj djevojci, a onda je skušio koliko je voli i da bi mu mogla pobjeći ako se ne uozbilji. Odlučio je, dakle, sašti odijelo, zaprositi je i oduštiti pred oltar – otkrio je Jole dodajući i da bi se sam dok je bio momak mogao naći u toj pjesmi. - Otpriklike je bio takav i moj život. No, moja supruga Ana nije dugo čekala. Hodali smo dvije godine i onda smo se odlučili oženiti i danas smo roditelji dvije prekrasne curice, IVE kojoj je 3 godine i tri mjeseca i jednogodišnje EME.

Oženio se Jole 2006. godine kao 34 godišnjak a da-

nas, kaže, više od svega uziva u očinstvu. Ne vodi estradni život, rijetko izlazi, ne voli se promovirati bez razloga i nikad ne bi napravio skandal samo zato da bi dospio na naslovnicu.

- Ljudi imaju potpuno kritičku percepciju mene ako misle da sam ja malo doma i da vodim nekakav burni glazbenički život. Ne ide se na turneve kao nekad pa da me nema kući mjesec ili dva. Odem na koncert, primjerice, u subotu sam u Zagrebu i već sutradan sam doma. Odem ujutro po spizu, platiti režije i cijeli dan sam sa svojim curama, dokle više nego bilo koji čovjek koji je zaposlen u nekoj firmi-priča Jole koji već deset godina putuje s istim bendom, još od prvog albuma "Jednina i množina" - Ja sam vjeran, kad se jednom zaručim to je za sva vremena. Uvijek je bend na nastupima iza mene.

Kao što je slučaj s bendom tako je i sa njegovim suradnicima. Na albumu su mu kao i svih proteklih godina suradnici Vjekoslava i Tonči Huljić, četiri pjesme napisao mu je njegov menadžer i kompozitor Pero Kozomara, nekoliko tekstova potpisao je Fayo a aranžamne Šđo Botrić i Remi Kazinoti. Isto tako, kad netko s Jolom dogovori nastup može mirno spavati, on nikad nije otkazio taman mu netko drugi nudio brda i doline. Većina njegovih koncerata dogovoreni su mjesecima unaprijed i uglavnom veli nastupa po Hrvatskoj, manje po Hercegovini a čao mu je što u dijasporu odlazi rjetko. Pjevači su takoder osjetili recesija vremena, kaže Jole, ali dok ima za pelene i teletinu nema se pravo žaliti ni na što.

- Jako mi je bitno i da još uvijek mogu pomoći ljudima,

humanitarni rad me opleme-

22 tisuće ljudi.

- Nagovaraju me ljudi ali ne mislim da je još došlo vrijeme za to. Iako, ne bih imao ništa protiv jednog dobrog mega tulumu u Domu sportova u Zagrebu ili u splitskim Grimapama – iskren je Jole i otkriva da se najčešće kad na koncertima vidi da publika svih životnih dobi znaju njegove pjesme još s prvog albuma. - Dobro mi je kad znaju refren a nevjerojatan osjećaj me preplavi kad vidi dim da znaju cijelu pjesmu. Sa žarom i danas pjevaju pjesme "Duša od papira", "Nosi mi se bijela boja", "Zove Jole" i druge. Sretan sam kad čujem da se priča: "Ajmo napraviti jedan dobar tulum, zvati ćemo Jolu".

S tmurnih tema vraćamo ga

na vrednije jer kod Jole je ipak sve u rozoj boji, a i njegova je prvorodenka kćer izgleda glazbeni talent na oca jer stalno pleše i pjeva po kući.

Silno je želio da dobije kćer

kad je njegova deset godina mlađa

supruga bila prvi put trudna,

jer su u njegovoj obitelji većinom muški potomci, Jole ima braću Petra i Denisa. Razveselila ga je i druga kćer, volio bi, naravno imati sina ali sretnan bi bio i da dobije treću kćer.

Kaže, djece će sigurno imati

još jer njegova supruga s lakoćom rađa.

- Nisam se uspio ni snaći a Ana je već rodila drugi put. Ona bi odmah i treće ali rekao sam joj, stani malo, dađa odemo na skijanje – našliš se Jole na račun svog omiljenog sporta koji je lanjske sezone propustio jer mu se kćer rodila u zimi pa je htio biti uz suprugu i kćer. – Obožavam skijanje, motor i brod, naime malo sam hiperaktivac te volim i takve adrenaliniske sportove.

Jole planira uskoro na dvoransku turneju s Jelenom Rozgom jer osim što smatra

da je Jele odlična pjevačica

ci

jeni je i privatno, kao prijateljicu koja je često gošća u njegovom domu. Rado bi on nastupio i u zagrebačkoj Areni, ali skroman kakav jeste, smatra da nije on toliko zvijezda, jer u Arenu ipak stane

Na albumu nema ni jedne pjesme koja je slučajno upala, svaka ima svoju priču. Album se zove "Odijelo"

"Iz Zagvozda sam pošao tamo ču i završiti"

- Ponosan sam što sam iz Zagvozda, živim za to mjesto i za Imotsku krajinu. Rođen sam u Njemačkoj gdje su mi roditelji Iva i Ivan radili, a u Zagvozd smo se vratili kad sam imao 9 godina, krenuo sam tamo u treći razred osnovne škole a u prvi srednje škole sam išao u Split. Moji i danas žive u Zagvozdu, a i ja sam svako malo tamo jer je to samo pola sata vožnje od Splita. Tamo su bili i moji prvi galzbeni koraci, naime časna sestra Silvana me učila svirati klavijature, a poslije sam se uključio u zbor, koji sam jedno vrijeme i vodio. Crkva i vjera sastavni su dio mog života i svih drugih iz Zagvozda u kojem ljudi drže do Boga, obitelji i naše tradicije. Srdačnost i dobrota tamošnjih ljudi nadaleko je poznata, to su ljudi koji vole pjevati i veseliti se i tamo se sve sluša, od ganga do Miše, Arsena i tamburaša. Tko dođe u Zagvozd imati će jesti i pitи i gdje spavati, nitko nikad za to ništa nije platio. Dobro to znaju svi oni koji su barem jednom bili na kazališnom festivalu "Glumci u Zagvozdu", koji je pokrenuo moj sumještanin glumac Vedran Mlikota. Koliko glumci vole Zagvozd govoriti i to što, konkretno, Goran Višnjić dođe na osam dana iz Amerike a od toga 4 dana provede u Zagvozdu."

Jole planira uskoro na dvoransku turneju s Jelenom Rozgom

Croexpress i Hit Records najsretnijim čitateljima poklanjaju 5 primjeraka novog Jolinog albuma "Odijelo".

Dobro jutro Mladena Grdovića

Zadarski kantautor i pjevač Mladen Grdović predstavio je koncem siječnja, u zagrebačkom restoranu Gallo, svoj novi studijski album „Dobro jutro ti, more“ u izdanju Croatia Recordsa. Na promociju je stigao, kazao je Mladen, skoro direktno s koncerta u Beču no to ga nije omelo da s guštom zapjeva naslovnu skladbu s albuma uz pratnju klape Kampanel. Promociji su nazocili i tekstopisac većine pjesama Nenad Ninčević te aranžer Stipica Kalogera s kojima je Mladen lako našao zajednički jezik, te su pjesme nastale u vrlo kratkom roku. No, nije nebitna činjenica da s njima pjevač već dugo surađuje. Prije svega, trojac je vodila želja da naprave pravi album domaće zbabne glazbe s mirisom mediterana, jer, naša izvorna glazba prva je linija obrane pred uvoznim turbo folkom. Odlično raspoloženi Mladen pohvalio se da je u zadnje vrijeme dobar kao kućni ljubimac, da puno radi i da uskoro sa svojom suprugom Brankicom ide na krstarenje kako bi se odmorio i napunio baterije za nadolazeće koncerte.

"Malo mi je jedan život s tobom"

U spomen na glazbenog velikana skladatelja Đorda Novkovića 26. siječnja u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu održan je koncert na kojemu su nastupila respektabilna imena hrvatske estrade: Vanna, Massimo, Severina, Petar Grašo, Danijela Martinović, Mladen Grdović, Goran Karan, Kićo Slabinac, Jelena Rozga, Gabi Novak, Alen Slavica, Vlado Kalember, Darko Domjan, Duško Lokin i Kralevi ulice. Bezvremenske hitove počasnog Đorda pjevali su i Neda Ukraden i Kemal Monteno a od mlađih neda Lana Jurčević. Najviše emocija izazvao je nastup Borisa Novkovića koji je ocu posvetio pjesmu "Gdje si ti" onu koju je Đorđe napisao za Matu Mišu Kovača "Malo mi je jedan život s tobom". Doduše, svi su se u dvorani pitali zašto glazbena legenda Mišo Kovač nije tamo jer on je ipak otpjevao najveći broj Novkovićevih hit skladbi, no navodno je, došlo do nesporazuma. Nadamo se da će Mišo dogodine biti u Lisinskom jer organizator Tomislav Kašljević najavljuje da bi koncerti u spomen Đorđu Novkoviću mogli postati tradicionalni.

Oliver pred ostvarenjem svog sna

Nakon što je osvojio domaću publiku Oliver Dragojević svojim jedinstvenim glazbenim stilom osvaja i svijet. Pohod je počeo koncertom u pariškoj dvorani Olympia 2005. godine, uslijedili su koncerti u Carnegie Hallu, najpoznatijoj koncertnoj dvorani u New Yorku i prestižnom bečkom Concerthausu. Proslavu svoje karijere nastavlja u slavnoj dvorani Royal Albert Hall u Londonu 19. travnja 2010. godine. Tamo će ga pratiti reprezentativna glazbena postava simfoniskog orkestra pod dirigentskom palicom Alana Bjelinskog uz sjajnog gitaristu Antu Gelu. Ulaznice za Hrvatsku i zemlje regije su već u prodaji a više o tome možete saznati na Oliverovoju službenoj internetskoj stranici www.oliver.hr.

veljača 2010.

veljača 2010.

Jasmin Stavros Dida prvi put

Jasmin Stavros presretan je što će za četiri mjeseca postati djed, prvi put. Nai-me, njegov sin Milo Stavros, jazz glazbenik čeka dijete s novinarkom Anom Miščević. Spol djeteta još ne znaju, a Jasminu je svejedno hoće li biti unuk ili unuka. Kaže, samo nek je zdravo i daj Bože što više djece. Milo i Ana u vezi su od proljeća a o svadbi se još ne šuška. Svejedno buduća baka Žarka i djed Jasmin sretni su što će im se obitelj povetići i sigurni da će Milo (32) i Ana (31) postupiti ispravno jer su oboje odgojeni u vjerskom duhu. Popularni je pjevač nedavno snimio pjesmu "Pomolimo se", koja se može čuti na Radio Mariji svaki dan u 14 sati. Zasad je podijelio oko 5000 CD-a sa snimkom, a pjesmu koju je snimio s crkvenom grupom "Novi život" uvrstiti će i na svoj novi album.

Antologijsko CD izdanje povodom 25. obljetnice

Četverostruki, bogato opremljeni CD, antologijsko izdaje pod nazivom „Da nije ljubavi“ je dvadeseti službeni nosač zvuka pod imenom Crvene jabuke. Sam naziv izdanja govori o onome što je grupu poticalo u radu i postojanosti, jer doista, da nije ljubavi ne bi bilo ni „Crvene jabuke“ ni predivnih pjesama koje već generacijama griju srca mnogobrojne publike. Na ovom izdanju nalazi se 77 pjesama, hit do hita. Nije bilo lako odabrat samo 77 pjesama kad su svi albumi „Crvene jabuke“ ispunjeni hitovima i pjesama koje su od nastanka pa sve do danas uvijek rado slušane. Među ovih 77 pjesama je 9 novih snimaka od kojih neke pjesme još niste čuli u izvedbi Crvene jabuke, a neke su vam dobro poznate, ali u novom aranžmanu. Tu je „Bala“, poznata pjesma grupe „Index“ koja će u ovoj izvedbi bezsigurno postati hit kao što je to bio slučaj s pjesmom „Bacila je sve niz rijeku“, „Dirlja“ u kojoj gostuje Shorty i koji svojim tekstom daje pjesmi ovovremensku dimenziju; „Lagano umirem (u tvome sjecanju)“ pjesma zagrebačkog ITD Banda osvježena čvršćim zvukom, „Dok Miljacka protiče“ pjesma iz filma „Duhovi Sarajeva“; hitovi Crvene jabuke snimljeni u novom aranžmanu, onako kako ih grupa izvodi na koncertima „Kad kazaljke se poklope“, „Za sve ove godine“, „S tvojih usana“, „Umrijet ću noćas od ljepote“, „Osim tebe, ljubavi“. U sklopu obilježavanja 25 godina djelovanja grupe će krenuti na turneju pod istim nazivom, u sklopu koje će održati velike koncerte u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Puli, Osijeku....

Zoran Jelenković uskoro završava dvokatnicu u Zadru

Zoranu Jelenkoviću prošla je godina bila više nego li uspješna, izdao je sjajan album „Vrijeme snova“ sa čak 20 pjesama, a i počeo je graditi kuću dvokatnicu u zadarskom naselju Arbanasi. Kako čujemo, uskoro useljava jer dosta mu je bilo punih 20 godina podstanarstva. Najbolje od svega je što je u kući predvidio i prostor za glazbeni studio te dio u kojemu će njegovi sinovi Šime (20) i dvije godine mlađi Ivan moći vježbati sa svojim rock bendom „Drugi svijet“. Dakako, na oca su glazbeno nadareni a pokoji im savjet udjeli i glazbeno obrazovanu mama Esteru jer je u obitelji, kako voli Zoran reći, ona najškolovanija. Dobre vijesti su i da je sa spomenutog albuma Zoranu upravo objavljene singl „Hladne kiše“, za koji je sam napisao i glazbu i tekst dok je aranžman djelo ruku Ante Gašparđija. Na albumu „Vrijeme snova“ su i hitovi „Divlja ruža“, „Bodulica“, „Stara zvona“, obrađena uz klapu Godimenti, ali i pjesma „Mamurna jutra“ kojom je Jelenković nastupio na 14. Hrvatskom Radijskom Festivalu.

Đani obradio Mišinu pjesmu

Tri godine nakon sjajno prihvaćenog albuma „Kartolina iz Dalmacije“, Đani Stipanićev najavljuje novi, naslovlen „Ti si moje sve“. Izlazak albuma najavljuje singl „Ja ne mogu drugo nego da je ljubim“. Ovaj klasik, svima je dobro znan, a Mišo Kovaču je davne, 1975. godine donio pobedu na Splitskom festivalu. Novu verziju starog hita Đani je obra-

dio zajedno s klapom Sv. Juraj Hrvatske ratne mornarice, s kojom je na ovogodišnjem Splitskom festivalu osvojio Grand Prix. Uz klapu Sv. Juraj – HRM, na albumu još gostuju klapa Maslina, klapa Dalmati, klapa Brodarica i Kvartet Gubec. Album „Ti si moje sve“ je u prodaji a po najpovoljnijoj cijeni ima ga u Dancing Bear shopovima.

Dalmatien
Restaurant
Paulstraße. 12, 25980 Westerland
Tel. 04651 - 88 92 838
www.dalmatien-sylt.de

MUSTAPIĆ TRGOVINA 50-GODINA U ŠUTTGARTU

MUSTAPIĆ
S. Dembitzer E.K.
Mercedesstr. 3
70372 STUTTGART/
BAD CANNSTATT

Tel.: 0711 567 372
Fax.: 0711 562 161

RADNO VRIJEME:
PO-PE: 9 do 19 sati
SU: 9 do 17 sati

STIHL

BOGATA PONUDA DOMAĆE GLAZBE CD & DVD / DOMAĆEG PIĆA / PREHRANE / NAVIJAČKE OPREME

Party

Snimio
Rudi Katuša

46

Frankfurt

veljača 2010.

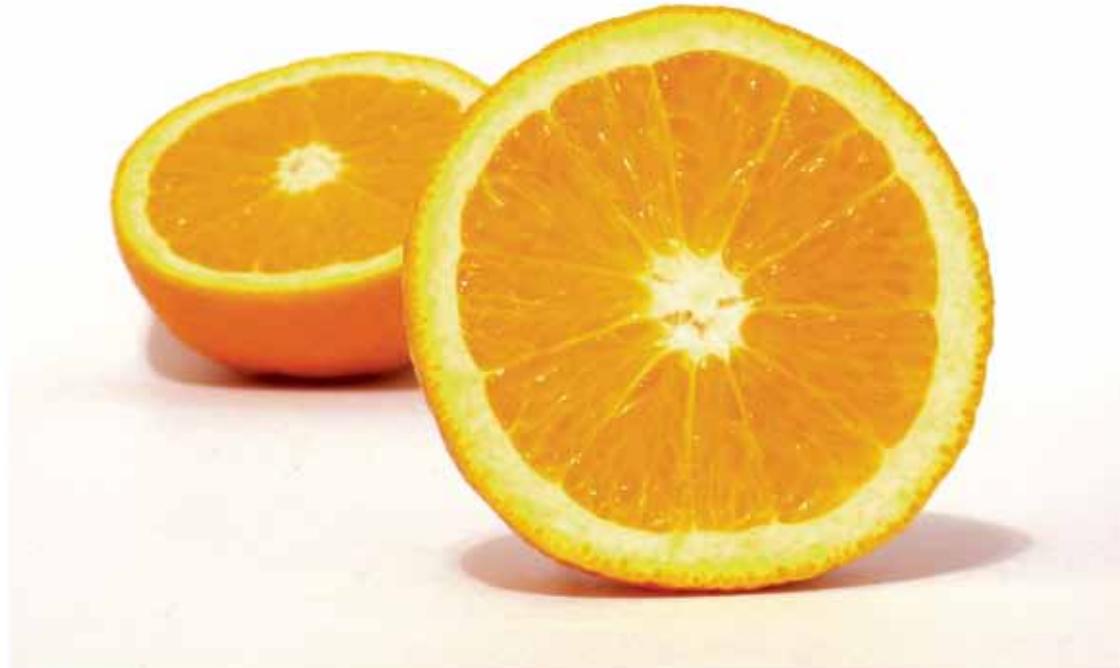

veljača 2010.

Geisenkirchen

ORIGIGI
KREATIVAGENTUR

Kontakt: ORIGIGI GbR
Georg-Kerschensteiner Str. 14
63179 Oberursel
Telefon: +49(0)6104 669 894
Telefax: +49(0)6104 669 895
E-Mail: mail@origigi.de
Internet: www.origigi.de

Hrvatski Glas Berlin

dogadaji, vijesti, najave,
aktivnosti Hrvata u Berlinu...

Čitajte novi berlinski portal:
www.hrvatskiglas-berlin.com

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT

Ante Lerota

Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata